

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A KMP megalakulása tiszteletére

Az évfordulóhoz méltón kívánnak dolgozni a Lipót Távbeszélő Üzem központos osztályának brigádjai

Jelentős esztendője volt 1967 a Lipót Távbeszélő Üzem központos osztálya dolgozóinak: évek után elnyerték a Szocialista osztály címet. Idén is fontos feladatot kell megoldaniuk, s céljaik elérésének ismét motorja lehet a munkaverseny-mozgalomnak egy közelgő jubileum, a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 50. évfordulója.

Múzeum-látogatás a Visegrádi utcában

Az üzem pártszervezete és szakszervezeti bizottsága megbízásból lelkes fiatalok — Csapó Emil géptermi technikus — fogja össze és irányítja a központos osztály brigádmozgalmát. Töle érdeklődünk: miért döntött úgy, hogy az éves munkaversenyüket idén is egy jelentős jubileum tiszteletére szervezzék?

— Az osztály 7 szocialista brigádja közül három már a bronz-plakettot is megkapta — feleli —, a többi brigád pedig kétszer-háromszor érdemelte ki a megüstetelt címet... Szinte valamennyien a politika iránt érdeklődő emberek vagyunk, s az újságokból, a rádióból, a televízióból, a kommunista veteránok visszaemlékezéseiből tudjuk: milyen nagy fontosságú évforduló 1968 november.

Nem szerepelt a felajánlások között, ám első tetteik egyike volt: február 23-án délután el látogattak a KMP Visegrádi utcai emlékműzeumba. Az éjszakai műszakban dolgozók is ott voltak.

A múzeum falán elhelyezett emléktáblára koszorút helyeztek, s Reisz Nándor szólt a Tanácsköztársaság idején, majd a fehérterror éveiben hőiesen helytálló kommunista harcairól. Az osztály koszorúját Nagy István, a gépházi szocialista brigád veterán tagja helyezte a tábla alá.

Korábban többen már voltak a múzeumban, néhányan viszont akkor látták először a kiállítást.

— Döbbenetes hatású a kiállítás — emlékezik vissza a látottakra Kolonics József, a 7A/2-es gépterem Delta szocialista brigádjának 23. esztendő tagja. — Amiről eddig csupán csak hallottunk, most láthatuk is. Még, aki korábban behatárolt foglalkozott a párt-történettel, az is megismerkedhetett a számára addig ismeretlen adatokkal...

Kovács Antalné, a 7A/1-es ellenőrzőszobát kezelője, a tárlat vezetőjének, Dezsényi Miklósnak tárgyi tudását hálás.

— Lehet, hogy késő elfogult volt, miközben nekünk magyarázott, mert mint elmondotta: ő is postás-családból származik — jegyzi meg.

— Különösen Kun Béla szo-

bája, az íróasztala, a használati tárgyaknak látványa ragadott meg — mondja Pál Ferencné, a kábelrendező és hibaosztály komplexbrigádjának tagja. — Számomra nagyon nagy élmény volt ez a látogatás...

Napirenden: a 7A/2-es gépterem bővítése

Ha 1968-ban meg kívánják őrizni a Szocialista osztály címet, s teljesíteni akarják vállalásaikat — ugyancsak igyekezniük kell. Az év legjelentősebb feladata a 7A/2-es gépterem nyolcezeres bővítése. Az új berendezések tervezett átadási határideje az esztendő vége — ám az osztály dolgozói jóval hamarabb szeretnék eltelepíteni nyolcezer új előfizetőt.

Szerelnének olyan szocialista szerződést kötni, a Beloiannisz Gyár dolgozóival, amely az ő szerelési munkálataikat jelentősen meggyorsítaná — beszél a tervekről Soós Miklós, a Delta-brigád vezetője. — Segítségre szeretnénk lenni azzal, hogy az átvételkor tapasztalt — szinte elkerülhetetlen — hibák 25 százalékát mi magunk javítsuk ki...

A 7A/1-es gépterem karbantartó szocialista brigádjának tagjai még az elmúlt évben vizsgát tettek a 7A/2-es gépterem áramköreiből, hogy a határidő előtti átadás érdekében az A/2-es géptermi karbantartók segítségére lehessenek — folytatja Csapó Emil. — Így viszonzhatják a számlálók tavalyi áttérhelésekor kapott segítséget...

A korábbi évek gyakorlatával ellentétben nemcsak osztályon és üzemben belül segítenek egymásnak; vállalásaiknak megfelelően három dolgozójukat „kölesónadták” a Teréz Távbeszélő Üzemnek, hogy részt vegyenek az ottani központ bővítésében. Az átmenetileg más üzemben dolgozók munkáját a többiek látják el.

A KMP megalakulása 50. évfordulója tiszteletére 19 felajánlásból álló vállalat tettek a Lipót-központ első szocialista osztályának dolgozói. Az év első negyedében a tavalyi lelkesedéssel és igyekezettel láttak munkához. Ha így folytatják, 1967-es sikerüket az 1968-as jubileumi esztendőben megismételhetik...

(Béres)

Földes Tamás

49 ÉVE

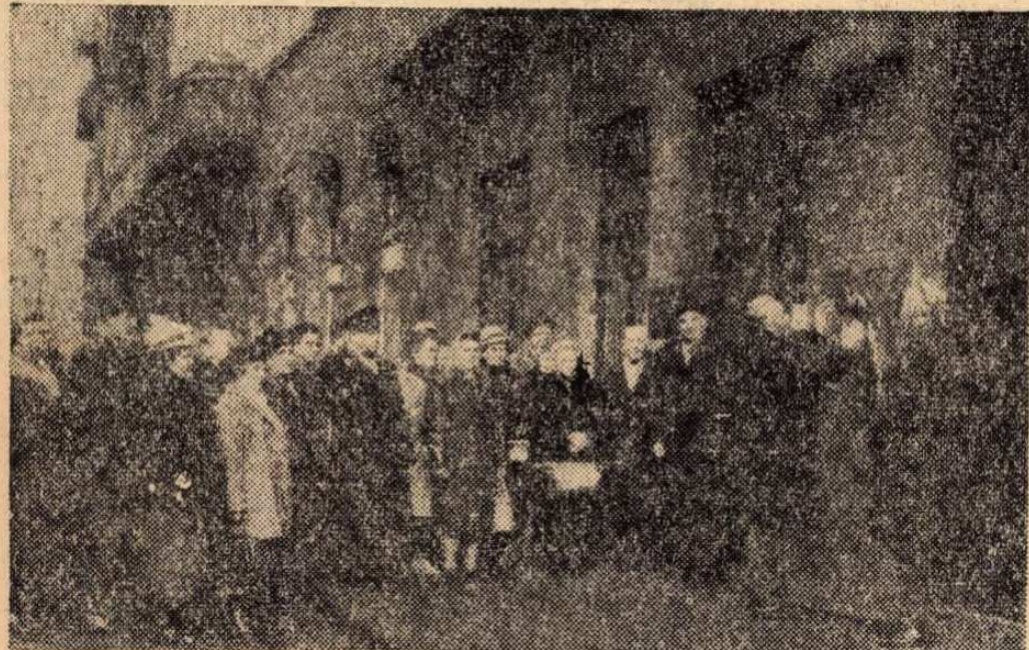
1919. március 21.: a Tanácsköztársaság dicső napjai ekkor kezdődtek. A forradalom élére az 1918. novemberében megalakult Kommunista Magyarországi Pártja állt; olyan vezetőket, mint Kun Béla, Landler Jenő, Strommfeld Aurél. Munkások, parasztok Magyarország történelmében először vették kezükbe a hatalmat.

Az ifjúság szívvél-lelélekkel csatlakozott a kommunisták hirdette nagy programhoz, s amikor röviddel a győzelem után, az intervenció imperia- lista erők megtámadták a hazát, ezrelével, tízezerével jelentkeztak a Vörös Hadseregbe. Zászlóalj alakultak és ezredek: s köztük a Postás Vörös-

ezred is. Dokumentumok, emlékművek hirdetik a szolnoki és miskolci győzelmek csatáit, a hősök emléket.

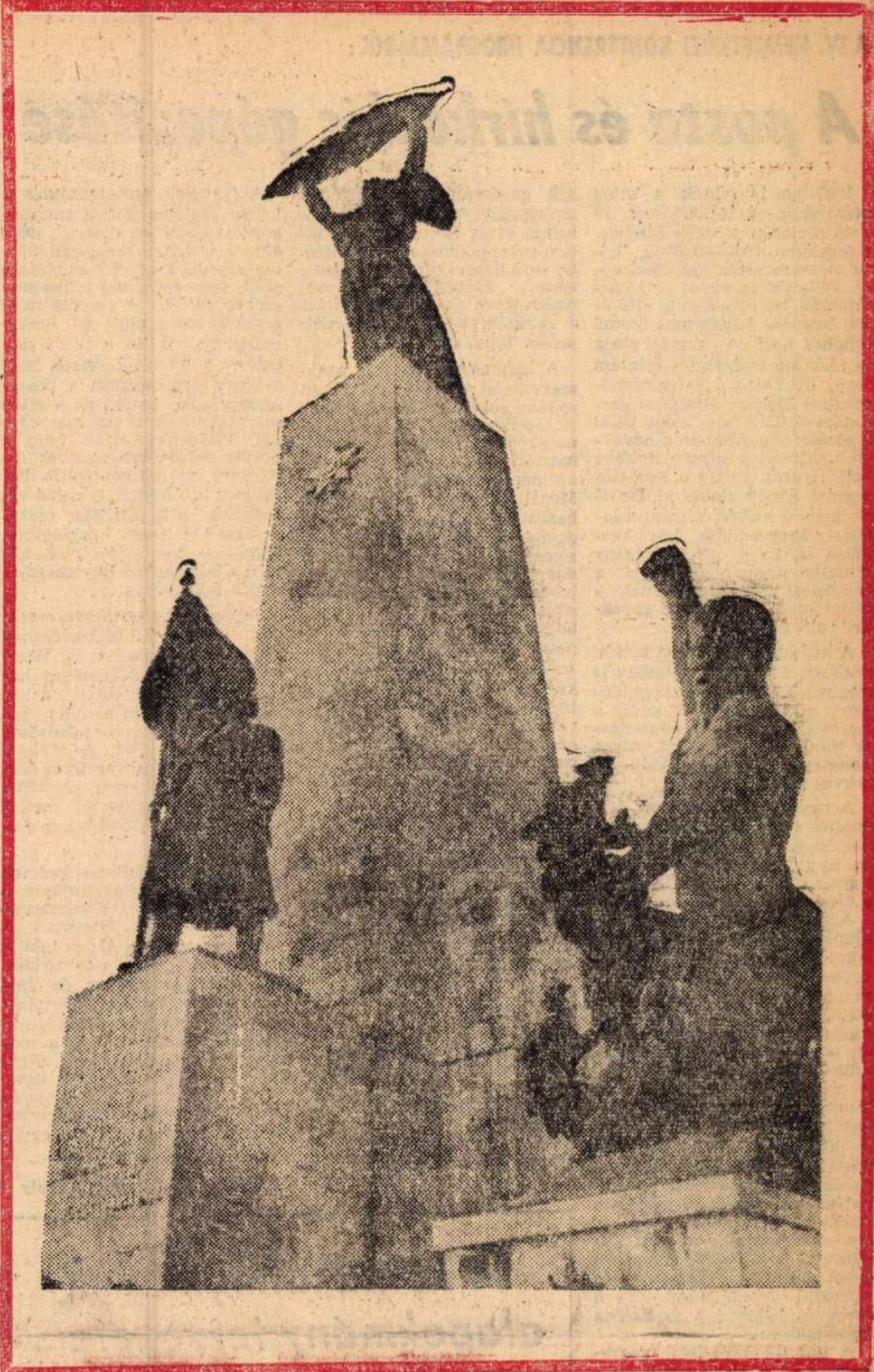
Csaknem fél évszázad telt el. Ma még közöttünk élnek néhányan, akik őrzik a nagy emléket, tanítanak osztályhűségre, humanizmusra, az új szocialista társadalom felépítésére. Példájuk a ma ifjúsága előtt méltán követésre méltó.

Március 21-én délután szakszervezetünk székházában a veterán postások és a központi apparátus dolgozói megkoszorúzták a székház falán elhelyezett emléktáblát, mintegy leróva kegyeletüket a Tanácsköztársaság hősei emléke előtt.

A Kommunista Magyarországi Pártja Visegrádi utcai volt székháza emléktáblájának koszorúzásával kezdtek...

(Fotók: Wormser Antal)

Hat évtized „szimfóniája”

Ha egyszer netalántán egy zeneszerző szimfóniában próbálna megfogalmazni az emberi kapcsolatoknak, az értesítések, hírek közlésének azt a sok eszedéves történetét, amely valahol a jelzőtűzeknél kezdődik, s a postakocsik döcögésén, a postagyalombok bámulatos röptén át a még sokkal bámulatosabb szikratávíróig, rádióig, televízióig ível — minden bizonytalansággal, kétséggel, bizonytalansággal — a kürtzignált helyezze el a mű vezérmotívumában. A posta — bármilyen bizarrnak tűnjék is hirtelenjében az egybevetés — elválaszthatatlan a zenétől. Nem véletlen, hogy a postás bácsi, életünknek ez a romantikus, örök várakozást keltő alakja trombitát hord a hajtókáján. Ugyanaz a trombitát, amelyet a Michigan expressz, meg a Vörös Nyíl postakocsiján is megtalálunk, Szibériától Kaliforniáig. Az érdekeset, újat, megváltást hirdető kürtjel a zenekrodalomban — az oratóriumok sokaságától a III. Leonóra nyitányig és tovább — egy kicsit a posta maga.

A gondolatörvénnyel úgy jutott az eszembe, hogy a Postás Szimfonikus Zenekar hatvanadik születésnapját ünnepelte a minap. Kíváncsi vagyok, örömteli és örömszerző muzsikálást még sokszor hatvan esztendőig.

Bizonyára nem véletlen, hogy a korábbi években mindig a kürt- és egyéb jávós szólóalkat dicsérték elsősorban. Ez a zenekar mai fejlettségi fokán sem egyszerűen egy a szimfonikus zenekarok közül, hanem a „postás zenekar”, ahol a két szóra egyforma hangsúly tevődik.

Postás zenekarnak lenni végeredményben külön is tisztes megbízatás. Hiszen a posta — kis ország a nagy országban (amely persze maga is kis ország azért). A posta sok tízezer ember, akinek szórakoztatása, fejlesztése, kultúrálása önmagában magasrendű, életre szóló feladat.

Persze, úgy van ez, hogy a postást nem választja el semmiféle fal a nem postástól — meglehet, hogy a postás bácsi fia például orvos, a lánya meg mondjuk ápolónő, vagy esetleg mégis „kisasszony” a postán. Amikor este beülnek a Zeneakadémiára, hogy meghallgassák a Postás Szimfonikus Zenekar követhető bérleti hangversenyét — lám hova

fejlődött a gárda a hat évtized alatt — mindez teljesen mindegy. És a Váradhunyra vár nyári szabadtéri hangversenyén is mindegy, meg a Szabolcs-Szatmár közsegeiben is, ahol olyan sokat tett az együttes a zenekultúra növelése ügyében.

Hajdan, hatvan évvel ezelőtt (milyen sok is azért ez a kevés idő) a párbajellenes liga hajókírándulásán, s hasonló hangversenyeken kezdődött a zenekar története — s bizony innen a szocialista Magyarország Zeneművészeti Főiskolájának bérletsorozatáig, meg a párizsi vendégzereplésig hosszú út vezet. Hosszú és nem dicsőítőmentes. Még akkor dicsőítő is voltak közben, hogy eltört a zenekar postakocsijának a tengelye — de sohasem úgy, hogy tökéletesen meg ne lehetett volna reparálni. Azután pedig haladni tovább, a zenégetéstől a nagy muzika, Csajkovszkij, Gershwin, Beethoven, Prokofjev, Bartók felé. A neveket történetesen nem találokra tettem egymás mellé — a Postás Szimfonikus Zenekar idei hangversenysorozatából emeltem ki.

Sziből gratulálok az ünnepeltnek, és a legjobbakat kívánom nekik, amit művészeknek kívánni lehet. Ez pedig: sem a legszebb vidéki hangversenytermekben, sem a Zeneakadémián, sem külföldön, soha, egy percre se feledjék, hogy létezésük a postakocsik világaiból indult; hogy fejlődésük a Postások Szakszervezetébe tömörült tíz- és tízezer dolgozónak köszönhető, és mindenekelőtt őket kell hogy szolgálja, egyszer és mindenkorra.

A zenekar mostani működése azt mutatja, hogy tagjai és vezetői a szívükbe vésték az indítatásnak ezt az örök parancsát. Erről muzsikált az ünnepi koncert is a MOM-ban, jeles művészeink közreműködésével. Amúgy őket is arra kérem innen: segítsék tovább is az együttest egészséges, fontos népművelő törekvéseiben.

Szóljon csak mindig az eleiben emlegetett postakürt az együttes tagjainak amúgy is zenétől hangos belvilágában — akkor majd sosem tévednek el a külső világban sem. Mindig megtalálják a helyes utat, amerre muzsikával telt postakocsijuknak haladnia kell.

Rajk-András

A posta és hírközlés gépesítése

1963-ban felmérték a világ postaforgalma fejlődésének 20 éves távlatát. A világ összpostaforgalma, 1960—1980-ig, közel négyszeresére fog növekedni. Jóllehet az egyes országok fejlődési tendenciájánál eltérések lesznek, e hatalmas ütemű fejlődés minden ország posta és hírközlő szolgálatát érinteni fogja. A várható forgalomnövekedés okát az általános gazdasági fejlődésben, ezen belül is elsősorban azokban a növekvő kooperációs kapcsolatokban kell keresni, amely a termelőüzemek között alakul ki. De nő az igény a hírközlés iránt a lakosság szaporodása következtében is. Ez a növekvő igény feltétlenül szükségessé teszi a hírközlési berendezéseknek a jelenleginél modernebb gépekkel való felváltását.

A hírközlés mellett az utóbbi években a postaszolgálatban is megindult a technikai berendezések alkalmazása. Itt eddig a figyelem a részleges gépesítésre irányult, ma viszont már a komplett gépesítésre való törekvés a jellemző.

A nagy perspektívikus feladatok csak akkor valósulhatnak meg, ha a célok érdekében az új tudományos eredmények figyelembevételével fokozódik a gépesítés és az automatizálás.

A szocialista országok gazdaságpolitikájának fő irányja a komplex-gépesítés. Ebből következik a Posta és Hírközlés Szakszervezet fő tevékeniségi is. A szocialista fejlődés jelenlegi szakasza megköveteli és lehetővé is teszi a gépesítés magasabb fokának megvalósítását. A nagyfokú gépesítésre való törekvés mindenekelőtt népgazdasági szinten jelentkezik. A komplexgépesítés célja a posta területén a szocializmus gazdasági törvényeinek kihasználása, a követelményeknek megfelelően a tudományos és technikai forradalom megvalósításával optimális gépesítési fokot elérni az egész posta és távközlő szolgálatban. Ez a törekvés jellemzi a szocialista országokat.

A komplexgépesítés végrehajtása nem megy egyik napról a másikra. Hosszú évek feladata, s a megvalósítás minden fázisában részt kell venniük a szakszervezeteknek is. A munkafolyamatok automatizálása, gépesítése folytán nagyon sokrétű feladat hárul a szakszervezetekre. Ott kell lenniük a tervfeladatok vitáin, a szocialista munkaverseny célkitűzéseinek meghatározásánál, a dolgozó kollektívák munkájának, az újított tevékenységének segítésénél. Részt kell venniük a legeredményesebb munkamódszerek terjesztésében, az új technika, technológia bevezetésével kapcsolatos bérformák kialakításában.

A szakszervezetek részvétele a tudományos technikai forradalom megvalósításában nem öncél. Elősegíti a gazdasági fejlődés ütemének gyorsítását, mert csak ezzel lehet célrátörően a dolgozók élet- és munkakörülményeit folyamatosan javítani. Felvilágosított, nevelő munkával kell megértetni a dolgozókat, hogy személyes érdekük egybe esnek az egész szocialista társadalom érdekeivel. Ezt a célt szolgálja minden, a tudomány, technika bevezetését célzó intézkedés, a posta és hírközlő szolgálat gépesítése is. Hatására a realjogi védelem emelkedik, lehetőség nyílik munkaidő rövidítést célzó intézkedésekre szélesednek a szociális juttatások a nyugdíjasok élete tovább javul. Az eredmények is bizonyítják, hogy a postások bizakodással tekinthetnek jövőjük elé, mert aktív részesei országunkban a szocializmus építésének.

Az iparilag fejlett kapitalista országokban is végbemegy a tudományos technikai forradalom folyamata. De ott a folyamat objektív feltételeinek úgy igyekezik megfelelni, hogy az uralkodó csoportok megkísérlik hatalmukat összeolvasztani az államhatalommal. Törekvések fő célja változtatlanul a profitszerzés.

Az imperializmus ellentmondásai mindkét irányba kényszerítik. Ennek következményeként a szakszervezetek harca is új formákat ölt. Fő irányvonaluk változatlanul a dolgo-

zók gazdasági követeléseinek támogatása, de emellett a politikai viták keretében az állam-monopolizmus rendszerébe való beavatkozásra is törek-szenek. Előterbe kerül a demokratikus szabadságjogokért, a szakszervezeti jogok védelméért folyó harc.

A kapitalista országok szakszervezetei mindjobban elszegednek ebben az új helyzetben. Nemzetközi szakszervezeti tanácskozások témája az automatizálás és a gépesítés következménye a dolgozók életére. Megállapították, hogy a gépek beállítása hozzájárult a munka egyhangú, mechanikus végzéséhez, tapasztalható a szaktudás teljes vagy részleges lebecsülése. Másrészt, a gépesítés a dolgozót arra ösztönzi, hogy ne törekedjen a közepesen nagyobb tudás elérésére, csak az új gépek mechanikus működtetésére szükséges tudást sajátítsa el. A szakszervezetek erőiesen követelik a gépesítés következtében az átcsoportosításoknál a kiegyenlítő bérézt, a gépek kezelésének elsajátításához szükséges tanfolyamok ideje alatt a bérék kifizetését.

Ilyen körülmények között kialakul a dolgozók létbizonytalanságának új formája. A postások is aggódnak jövőjükért. Az ausztráliai postagazgatás pl. a közelmúltban üzembe helyezett egy elektronikus levél-elosztó gépet. Eredményként minden levélhordó elvesztette munkahelyét. Helyettük a gépek kezelését néhány betanított asszony látta el, jelentősen kevesebb bérért, mint a férfiak. Az ausztrál társzakszervezet csak munkabeszüntéssel tudta némiképp megvédeni az érdekelt dolgozók jogait.

A francia postagazgatás a felére csökkentette a munkakörülmények javítására. 1968. évre eredetileg tervezett költségkeretet, a bérek emelésére szánt összeget pedig teljes egészében törölte. A francia társzakszervezet múlt évi kongresszusán bírálta a postagazgatás manőverét. Látható, hogy a tőkés országokban a postagazgatások politikája ellen szervezkednek a szakszervezetek. Világosan látható, hogy a postás dolgozókra akarják áthárítani az automatizálás behurkázási költségeit. A posta vezetőinek a kapitalista országokban teljesen közbűös, hogy az automatizálásnak milyen a hatása és a következménye a dolgozókra.

Jellemző a kapitalista országok posta és hírközlésének automatizálására az is, hogy az igazgatás a lakosságra hárítja át annak költségeit. A közelmúltban majd minden kapitalista országban jelentősen emelkedtek a posta és távközlési tarifák. Ezen az úton érik el a monopóliumok profitjuk növelését és valószínűleg meg a posta és távközlőszolgálat fejlesztését.

Ezeknek a felismeréseknek alapján kerül megvitatásra a IV. Nemzetközi Konferencia Posta és Szakmai Napján. „A szakszervezetek tapasztalatai és feladatai a posta és hírközlési dolgozók munka- és életkörülményeinek megjavításában, figyelembevétele a műszaki haladás problémáit: és a monopóliumok befolyása elleni harc a posta és hírközlés területén” c. téma, mint a posta és távközlőszolgálat szakszervezeteinek és dolgozóinak egyik legidősebb problémája.

Szlovátsk Károly

A közalkalmazottak alapokmány tervezete

Előző számunkban az alapszabály tervezetét ismertettük, most ismét egy fontos dokumentumról esik szó. Az alapokmányt tulajdonképpen a IV. nemzetközi szakmai konferencia fogadják el véglegesen, emeltek határozták. A bevezetőben az alapokmány célját, elveit hangsúlyozzák, s azt, hogy a rögzített elvek és alapelvek, a szakszervezeti oldal platformjaként szolgálhatnak a Nemzetközi Munkügyi Hivatal számára, a közalkalmazottak szakmai kategóriái, munka- és alkalmazási feltételei nemzetközi normáknak kidolgozásához. Ezek ennél fogva alapot adnak a munka- és alkalmazási feltételek kidolgozására, egyes kormányokhoz, hatóságokhoz stb. javaslatok, ajánlások, vagy követelések benyújtására.

Az alapszabály irányelvei magukban foglalják az érintett szakmákban dolgozók élet- és munkafeltételeinek, jogainak javítását, megvédését, a többi népgazdasági ágazat dolgozóhoz képest hátrányos helyzetük megszüntetését, a többi állampolgárral azonos demokratikus szabadságjogok biztosítását. A közalkalmazottak jelentősen elősegíthetik a demokratikus igazgatást, a népi igazságot és a bürokratizmus különböző formái elleni küzdelmet; ezért lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy aktívan befolyásolják az igazgatási szervek, hivatalok és intézmények munkamódszereit.

A továbbiakban külön fejezet foglalkozik az alkalmazás, besorolás és előléptetés kérdéseivel, amelyben rögzítik például az alkalmazottak kedvezményeinek szakmai és kulturális fejlődésének biztosítását. A III. fejezet a fizetési és bérézi feltételek elvi kérdéseit tisztázza. A lényeg, hogy az egyenlő munkáért egyenlő bért elvet biztosítják a gyakorlatban, a közszolgálat valamennyi szektorában, faji, nemi, vallási megkülönböztetés nélkül. A következő fejezetek a munkaidővel, a szabadsággal, pihenéssel és egészségvédelemmel foglalkoznak. A VI. fejezet a munkafeltételekkel, a munkahely kialakításával kapcsolatos irányelveket tartalmazza. Ebben konkrétan szerepel a posta is.

Idézzük: Követelmény, hogy a helyiségek célszerűen legyenek berendezve, hogy a klíma-, vagy szellőztetőberendezések, világítási és fűtőberendezések a földrajzi helyzetnek és az évszakoknak megfelelően egészséges munkakörülményeket biztosítsanak. Különös figyelmet kell szentelni a munkavédelemnek a posta és távközlési üzemekben, a kommunális és szolgáltatói üzemekben és kórházaknál. Szabályokat kell alkotni, melyek nemzeti viszonylatban az érintett hatóságok és hivatalok által a szakmai szakszervezetek egyetértésével jönnék létre. A Nemzetközi Munkügyi Hivatal által a hivatalok híjénéljára és biztonságára vonatkozóan megalkotott nemzetközi normákat általánosan meg kell valósítani...

Az alapokmány további fejezeteiben foglalkoznak a nők és fiatalok munkafeltételeivel, a racionalizálással, a gépesítéssel, az automatizálással és ezek következményeivel. Hangsúlyozza, hogy az automatizálás nem vonhatja maga után az elbocsátásokat, hanem gondoskodni kell a felszabadult munkaerő más munkahelyre való átcsoportosításáról. A szakmai, demokratikus és szakszervezeti jogokkal kapcsolatosan egyértelműen rögzíti a mindennemű érdekvédelem jelentőségét (szlovátsk).

Nem csökkenhetnek a munkavédelmi és szociális beruházások

A két ülés között végzett munkáról szóló beszámolóval kezdődött Elnökségünk február 29-i ülése. Besenyei Miklós főtitkár tájékoztatót a SZOT Elnökségének legutóbbi üléséről. Felhatalmazta a szakmai elnökségeit, hogy a szakszervezeti társadalombiztosítási és egészségügyi feladatokra, illetve hatáskörökre vonatkozó határozatokat közép- és alapszervezeti szinten a szakmai sajátosságoknak megfelelően külön is szabályozzák. A SZOT Elnöksége hangsúlyozta: a Kommunista Magyarországi Pártjának félévszázados évfordulója tiszteletére induló versenyt a dolgozók kezdeményezésére bízzák.

A továbbiakban a főtitkár elmondotta: a Posta új gazdaságirányítási rendjének bevezetésével kapcsolatos tanfolyamok március folyamán tartják meg a középfokú posta-szervezet, s azokon az alapszervezetek titkárai, reszortfelelősei is részt vesznek. Megállapította: január végén 29 középfokú postaszervnél, központi hivatalnál aláírták a kollektív szerződés függelékét: ezek elkészítéséhez a központi apparátus részéről is segítségért kérték az illetékeseket. Márciusban felülvizsgálják a függelék: nem tartalmaznak-e jogszabályai ellentétes részeket. Ilyen esetekben ugyanis, a Munka Törvénykönyvé alapján, haladéktalanul módosítani kell a hibás szabályozást. Az Elnökség tudomást szerzett arról is, hogy a postai központosításkor, úgyszintén az igazgatóságoknál is az egyszázalékos bérfejlesztés felhasználása megtörtént.

A IV. Nemzetközi Konferencia előkészületeiről is kapott tájékoztatást az Elnökség. A programban szerepel például az április 12-4 szakmai nap. Témája: „A szakszervezetek tapasztalatai és feladatai a postai és hírközlési dolgozók munka- és életkörülményeinek megjavításában, figyelembevétele a műszaki haladás problémáit, a monopóliumok befolyása elleni harcot.” E szakmai nap előadója G. Frischmann, a Francia Posta Szakszervezet főtitkára. A szakmai napon előreláthatólag 45 külföldi vendég vesz részt. Besenyei elvtárs felhatalmazást kért az Elnökségtől, hogy a szakmai napon a magyar delegáció nevében felszólaljon: felszólalásának vázlatát az Elnökség március havi ülésére eljuttatja, jóváhagyás végett. A továbbiakban bejelentette: elkészült a szakszervezet 1967. évi gazdaságpolitikai feladatokról szóló záróbeszámolója, amely szintén a márciusi elnökségi ülés elé kerül.

Elmondotta, hogy a Posta-vezérigazgatóság szakszervezeti ülésé elfogadta a Balatonalmádi családok üdülő bővítésének előzetes programját, amely szerint 100 férőhelyes toronyház épülne. Amennyiben a kivitelezéssel megegyeznek, úgy az építés 1969-ben kezdődik.

A hírlapterjesztésről szólva a főtitkár elismerését fejezte ki az eredményes munkáért. A lapok áremelése ellenére is minális a csökkenés, s az is remélhetően megszűnik. Javasolta, hogy az Elnökség is fejezze ki elismerését. Végül bejelentette, hogy Nemes Sándor postavezérigazgató-helyettes, hivatkozva gyenge egészségi állapotára, benyújtotta lemondását, amelyet elfogadtak. A postavezérigazgató-helyettesi teendőket dr. Buják Konstantin bírta meg.

Ezután került sor a Posta 1967. évi szociális, munkavédelmi, üzemegezésügyi intézkedési tervének végrehajtásáról, s az 1968. évi munkavédelmi komplex tervre tett javaslatról szóló jelentés megvitatására. Az elmúlt évben megvizsgálták a postás dolgozók egészségügyi helyzetét, valamint az ezzel kapcsolatos felvilágosító munkát. Értékeltek az 1967. évi munkavédelmi tevékenységet és fejlesztés érdekében előterjesztést készítettek, amelyet a Posta szakkollégiuma és a szakszervezet Elnöksége tavaly március 4-i együttes ülésén jóváhagyott.

A hírlapterjesztők fizikai munkájának megkönnyítése érdekében, különböző kézikö-

csik prototípusainak bemutatása is szerepelt a tavalyi tervben. Ez ugyan megtörtént, de sok volt az észrevétel a kéziköcsikről, ezért módosítani kellett azok kialakítását. Sajnos ez a kérdés évek óta megoldatlan és legtöbb esetben olyan tájékoztatót kapunk a Posta-vezérigazgatóság illetékes ügyosztályától, hogy: „kísérletképpen két évre kiadtunk használatba”. Ezek a kísérletek bizony igen hosszadalmasak! (Nem lehetne egy kicsit gyorsabban? — A szerk.)

Figyelemre méltó a tervnek a mozgásszervi megbetegedések csökkentésével kapcsolatos része. A SZOT Munkavédelmi Tudományos Kutató Intézetével és a SZOT Egészségügyi Osztályával végeztek felmérést, s a tapasztalatok alapján határozták meg a szükséges tennivalókat. A Budapest 70-es, 72-es és 78-as sz. postahivataloknál végeztek ilyen irányú szűrővizsgálatot, s a legsúlyosabb esetekben orvosi javaslatra Hajdúszoboszlón és Hévízen javasoltak sanatóriumi ápolást. Tavaly még megoldatlan problémaként került szóba a munkásszállások elavultsága. Az Elnökség 1967. június 15-én tárgyalta a kérdést, s ez évben — mint már előző lapszámunkban tudósítottunk — a kérdés jelentős mértékben megoldódik. A rakodási munka is könnyebbé vált már az időn: az évekkel át kiforgasított 23—24 kg-os nagy alakú vasládák helyett 100 db 6—8 kg súlyú alumínium ládát rendelt a Posta-vezérigazgatóság 8. szakosztálya. A hálózati építések legnehezebb fizikai munkáinak megkönnyítésére árokászó, talajtömörítő, rakodógépeket szereztek be. Tervez felül 22 lakócsót is vásároltak, hat és fél millió forint értékben. 40 új postahivalt, 35 vidéki kis postahivalt építettek, illetve korszerűsítettek. Megállapították, hogy az ez irányú tevékenység az utóbbi években meggyorsult. A kézbesítőszolgálat könnyítése érdekében 54 ezer levélsekrényt szereztek fel. Így 1967-ben 161 000 levélsekrényt került az emeltes lakóépületek lépcsőházaiba.

A balesetveszélyes kábelépítési munkáknál ellenőrizték az oktatást. Csupán a Miskolci Igazgatóságnál és a Kábel-

üzemnél tapasztaltak hibát, főleg a munkagödrök dűcolásánál. A bizottság felhívta az igazgatóságot és a Kábelüzem vezetőit, hogy alaposabban ok-tassák ki a dolgozókat a biztonságos munkára.

A jelentős nagy teret szentel a közlekedési baleseteknek, ami az elmúlt években egyre több — a fővárosban és a vidéken egyaránt — a postás dolgozók körében. Az Elnökség felhívta a figyelmet a határozottabb balesetelhárítási oktatásra, a KRESZ tökéletes megismerésére, de arra is, hogy a motorkerékpárokat, kerékpárokat műszaki biztonságtechnikai vizsgálatnak vessék alá. A munkásoknak az építési anyagoktól való külön szállítása érdekében — az elmúlt évben — 21 pótkocsit szereztek be. Ezzel az intézkedéssel jelentősen növelték a tehergépkocsikon utazók biztonságát.

Az 1968. évi munkavédelmi komplex terv végrehajtása tovább javítja a postások munkakörülményeit, csökkenti a baleseti forrásokat. Többek között a Központi Járőrtelep szociális és egészségügyi helyiségeit bővítik, fokozatosan újakat építenek az elkövetkezendő évek során. A rakodási munka megkönnyítése céljából további 200 alumínium értékű cikládást szereznek be. Az autómózgópótlakban dolgozók munkakörülményeit is javulnak azzal, hogy ez évben 10 új típusú autómózgókocsit szereznek be.

Az Elnökség elfogadta a jelentést, figyelembe véve a ki-gesztéseket. Hangsúlyozta: a szakszervezet az általános problémák megoldásában működik közre. Külön is kiemelte: a munkavédelmi és szociális beruházások nem csökkenhetnek, csak növelhetők.

A továbbiakban még sor került a Posta Országos Oktatási és Ismeretterjesztési Tanács 1967-ben végzett munkájáról szóló: a Soproni Területi Bizottság postai kollektív szerződés függelékének elkészítéséről szóló jelentés megvitatására. Az Elnökség jóváhagyta a jelentéseket; tudomásul vette a főtitkár tájékoztatót: elismerését fejezte ki a hírlap-terjesztéssel foglalkozó postások munkájáért.

B. Gy.

A magasabb szakmai és általános műveltségért

Elnökségünk februári ülésén tárgyalta az oktatási és ismeretterjesztő tanácsok munkáját. A Postások Szakszervezetének elnöksége és a posta vezérigazgatója közös utasítást adott ki az oktatási és ismeretterjesztési tanácsok létrehozására (OIT).

Az OIT munkája arra irányul, hogy az általános és szakmai műveltség növelését szolgáló oktatási, ismeretterjesztési és műszaki propaganda az eddigieknél fokozottabban igazodjék a Posta előtt álló feladatokhoz, segítse megvalósításukat. E feladat igen sokirányú: kiterjed például az iskolarendszerű felnőtt oktatásra (általános és középfokú), felsőfokú technikumok, főiskolák, egyetemek), a szakmai képzésről, nyújtó, illetve továbbképzést biztosító tanfolyamok (által., közép-, felsőfokú tanfolyamok, szakmunkás vizsgák előkészítő, mérnök, közgazdász, szaktéchnikus, technikus, továbbképző tanfolyamok) területére, ahol a résztvevők személyre, tanulmányainak társadalmi módon való segítésére tesz többek között javaslatot. Feladat még az általános iskolákba való beiratkozás, az iskola elvégzésének szorgalmazása is.

A műszaki propaganda és tudományos ismeretterjesztés területén: előadásorvosok, szakmai kérdéseket tárgyaló munkasakadémiák, szakkörök, ankétok, üzemlátogatások, műszaki kiállítások szervezése is az OIT hatáskörébe tartozik. De figyelemmel kíséri a szakszervezet és a szakkönyvtárak el-látottságát, műszaki irodalom-

mal, műszaki fordításokkal, a könyvtárak adta lehetőségek jobb kihasználásával.

Tehát az oktatás döntő szerepet tölt be a munkaerő fejlesztésében. A műveltség, a szakképzettség emelése ma már szinte követelmény. Az új mechanizmus célkitűzéseit csak kulturáltabb dolgozók-kal lehet megvalósítani. Ismeretes például, hogy a hírközlés fejlettsége milyen mértékben hat a népgazdasági feladatok teljesítésére. A célok, a távlati tervek is ezt bizonyítják. Az OIT-ok azonban csak úgy tehetnek eleget az oktatás, ismeretterjesztés és a műszaki propaganda hatékonyságának növelése szempontjából a feladatoknak, ha a szakszervezet, a szakszervezeti szervek — területi bizottságok, szakszervezeti bizottságok — egyaránt támogatnak és ösztönöznek minden olyan kezdeményezést, amely a szakmai és az általános művelődés ügyét szolgálja.

Fontos a cél, s a siker a közös erőfeszítés gyümölcse lesz.

Csávás Sándor
OIT-titkár

A Postás Sport Egyesület (Budapest, XIV., Lumumba útca 86—100) számú telepén fel-vesz szertárosi munkakörben postás házaspár.

Bővebb felvilágosítást adunk személyesen vagy a 830—700 távbeszélő számon.

PSE

KIK MIÉRT SZERETIK A POSTÁT?

Hölsünk úgy szágulda be az utcákat, hogy hához vigye a gyorssegélyt, mint a mentőorvos. Csak nem szíriénázó fehér kocsin, hanem motorkerékpáron. Az egyiket a 04-en hívják, a másikat a 03-on.

Ha az ember reggel nyolctól délután ötig végigkíséri útján Bíró János kerületi hibaelhárító műszerész, a József utcai központtól a Ferenc körút, Boráros tér, Soroksári út, Könyves Kálmán körút, Csepeli Szabadtéri térségében, amelyhez mintegy nyolcezer állomás tartozik (naponta 20 hibát javít általában), akkor érte meg, milyen nagy ez a „munkahely”.

Több mint két évtizede dolgozik Bíró János a József központban; egész pontosan július 13-án lesz huszonegy éve. Hogy is került ide?

— Edesapám hozott ide — válaszolja kedves, kicsit büszke mosollyal. — Mert ő ugyan-

itt dolgozott, a József-központban, mint kerületi vonalkárelhárító, harminchárom és fél esztendőig! Engem már kislgyerek koromban is érdekelt az ilyen technikai dolgok, és édesapám, amikor este hazajött, mesélt nekem a munkájáról. Mikor már nagyobbacska voltam, el is vitt, hogy megnézzem a csudanagy zúgó masinákat, amelyek persze roppant félszágúzták a képzeletemet. Így határoztam el már akkor, hogy apám foglalkozását választom.

Bíró János először ipari tanuló volt; kitanulta a géplakatoságot is, aztán a postai szakfolyamokon képezte magát tovább. A postára kerülve először távirtdamunkás és szerelő lett, itt a József-üzemben, majd 1950-ben osztották be a hibaelhárításhoz.

Bíró fizetése havi 2060 forint, ehhez jön a negyedévi üzemi

jutalom. Feleségével és 13 éves kislányával Kispesten lakik.

Bíró nagy szeretettel beszél a kis családjáról, de ugyanígy a brigádjáról is. Arról kérdezem, majd később már faggatom is, hogy mik az ő jó brigádmunkájának a céljai, és ehhez megvan-e minden feltétel? Feltűnt nekem ugyanis az, hogy a brigád jó munkájának, Bíró és munkatársai terjesztésének alapmértéke: mennyi időre szorítják le a hiba elhárításának, vagyis az előfizető állomás forgalomból való kiesésének az idejét?

Hogyan mérik, számítják ki ezt az időt?

— Mi reggel nyolckor állunk szolgálatba. Ekkor diktálja be telefonon nekünk a hibaosztály az előző nap délután és a kora hajnali, reggeli órákban beérkezett panaszokat. Megcsináljuk a munkarendet, vagyis: a gazdaságos átvirányozást.

Vagyis reggel nyolctól számít — amikor maguk kezébe vették az értesítést — a hibaelhárítás ideje?

— Nem. Nem attól.

— Nem? — Hát mitől?

— Amikor a 03-ra beérkezett a bejelentés; ezt jegyzik percper pontosan, ezt diktálja be nekünk a hibaosztály. És addig számít, amíg mi a kijelölt készüléket nem jelentkezünk: a hibaelhárítás megtörtént!

No, de helyese-e, hogy a brigád vállalkozásnak teljesítése nemcsak a saját munkájától függ, hanem a hibaosztálynak a brigádtól független dolgozóitól is? Nem kétséges, hogy ott is vannak brigádok, ott is folyik a munkaverseny. De nyilván ott is különböző eredményeket érnek el az egyes dolgozók és brigádok. Ezek eredményeinek esetleges változásaitól hogyan lehet függetlené tenni mázok versenyeredményét?

Ezt a problémát valóban érdekl most itt is. És többek között úgy próbálnak segíteni, hogy a terv szerint a jövőben a hibaelhárítókna reggel nyolckor nem telefonon diktálják be az adatokat — ami egyes, nehezebben író brigádtagoktól néha 25—30 percet is elvez —, hanem a fél hétkor kezdő hibaosztály már kész blokkokat küld át a munkakezdésre. Így akarják növelni a hasznos időt, valamint a rálátási felvételzés gyorsításával. Két-

ségtelen azonban az, hogy reális és igazságos versenyképes csak akkor nyerhetünk, ha a jövőben csak attól számítanak az időt, amikor a brigád blokkokat kézhez vette, illetve napközben, munkájuk során az újabb bejelentést feljegyezték.

Ugyanígy rendezni kellene most másik problémájukat is. A hibát bejelentő sok előfizető kijelöl egy időpontot, amikor kimehetnek hozzá. Bejelentő például reggel nyolckor a hibát, de azzal, hogy csak másnap délután négykor lehet hozzá kimeneni. Gyakran bejelentik két közepén a panaszt, de ezzal, hogy csak szombaton juthat be a hibaelhárító hozzájuk.

Minden ilyen késleltetés időbeeszmét az elhárítási időbe! Feltétlenül biztosítani kellene, hogy ezeket az időket, még ha némi nyilatartást többel is jár, levonják.

A legutóbbi, vagyis az 1967 negyedik negyedévi kimutatás szerint — mutatja Csátádi Ferenc a jelentést — a Petőfi brigád az átlagidőt 10 óra 34 percről 9 óra 22 percre szorította le, és jelentős anyagmegtakarítást ért el.

Ez mind a tiszták érdeme — mondja rögtön Bíró János.

Ennyien vagyunk a brigádban; öt a vonalkárelhárításhoz, öt az előfizetői állomások, készülékek javításához beosztva. A két csoport munkája egymást szervesen kiegészíti. Nagy öröm, hogy igen jó szellem fűz össze mindnyájunkat, és a fiatalok is hamar beilleszkednek köztünk. Sok más postai szakterülettel egybevetve, mi szerencsés helyzetben vagyunk. Vagyis ide szívesen jönnek a fiatalok, nincs olyan utánpótlási gond, mint amiről sokan nádsüt joggal panaszkodnak. Vonzás öket az, ami engem is, hogy az ember nincs négy fal közé zárva, ez aztán tágas, szabad munkahely. Nagyobb a személyi felelősség, de ugyanakkor az önállóság érzése is. Azt szoktam mondani nekik: Meglájtátok, ugyanígy nem bánjátok meg, hogy ezt a foglalkozást választottátok, mint ahogy én is örülök, hogy apámat követtem itt!

KARPÁTHY GYULA

Bíral a postás néző

Nők - a férfikorrol

Mesterházi Lajos új színpadi játéka, a Férfikor-nak bemutatására vállalkozott nemrégben a József Attila Színház. Az író azonos című regénye nem sokkal a bemutatás előtt jelent meg és nagy sikert aratott. Problémáinak mélysége, időszersége, s a történelmi körkép, amelyet nyújtott, hamar megragadta az olvasókat. A színpadi változatnál most az a kérdés, mit nyújt a Férfikor — mint dráma — a színházlátogatóknak, hogyan hat mondanivalója a színpadon. A vélemények eltérnek, amint az a Helyközi Társaság Igazgatóság néhány dolgozójával folytatott beszélgetésünk során kiderült.

— Őszintén bevallom, amikor

— Főzintem jeyvett váltottunk, egészen mást vártunk —

— bocsátja előre Raffja László,

— a Tudakozó dolgozója. —

— Nem tudom, talán a cím befo-

lyasolt s talán az is, hogy az

író eddigi műveit nem ismer-

tük — de valami könnyebbre,

más jellegű darabra számítottunk.

— S eleinte kissé meg is

hökkenünk — folytatja.

— Két dezesedő hajú férfi áll a

színpadon; az egyik neves po-

litikus, a másik — ifjúkori

szobrászja — Kossuth-díjas

szobrászművész. Azután érde-

kes párbeszédük hirtelen fél-

beszakad, éviüzedeket ugrunk

vissza az időben, s ott látjuk

mindkettőjüket megfiatalodva,

kőfaragósegédként Vólháber

úrnál... S a játék során a

szerző még gyakran „vissza-

kapcsol”; van jelenet, amikor

a mai és a régi Sándor, illetve

Béla egyszerre van a színpa-

don. Ezt a sűrű időváltást

hamar megszoktuk, s attól

készdve már nagy figyelemmel

kísértük, hogyan bontakozik

ki két ember sorsán, életútján

keresztül az utóbbi három-

négy évtized történelme. En-

gamm megkapott Sándor jelle-

me, következetes célratörése,

áldozatvállalása. Belőle is hí-

res művész lehetett volna, de

ő erőt a közvetlen politizálás-

ra fordította, a közösségért.

De vajon így érti és érté-

keli-e minden korosztály a Férfikort? Az igazgatóság pénzügyi csoportjának fiatal előadója, Szabó Vilma így vélekedik:

— Nem mondhatom, hogy nem tetszett a darab, sőt. A regényt nem ismerem ugyan, de ezek után most már kézbe veszem, hiszen Mesterházinak ugyszólván minden eddigi művét elővástam. Arról is inkább a könyvhöz folyamodom, mert a színpadi változat — noha ismétlem: tetszett — hiányérzetet hagyott bennem. Úgy érzem, számunkra, mai fiatalok számára, most eléggé meggyőzően a múltrol, arról, amit mi nem ismerünk saját tapasztalatból. Talán ez is okozta, hogy a színházból kijövet bizony nem volt kö-zöttünk beszéd tárgya a darab, mint mostanában egyik-másik színházi előadás. Lehet, hogy azoknak, akik átéltek azt a kort, a regény dramatizálása többet mond.

— Zavart néhány külsőség is. Konecz Gábor jó, mint ifjú Sándor, de az idő múlása vaj-mi kevésbé látszik meg maszkján. Újrétí László és Bárány Frigyes kettősénél ez a „köz-eletés” már sokkal jobban sikerült. S emlékezetes marad néhány epizódfigura: a volt megyei rendőrfőkapitány — Ráday Imre — sok olyan igazságra tapint rá, amit érdemes meg-szívlelnünk. S ott a mintegy kórusként szereplő, vissza-visszatérő két kispolgár-figura, Pohos és Csiksz, vagyis Horváth Gyula és Szabó Ottó. Úgy vettem észre, bennük a szerző ironikusan mutatja meg a nagy eszmék fonákját: hogyan vélekedik a hőskönek nagy problémákat okozó mag-asztos dolgokról, a történel-mi változásokról az utca ki-csinyes, csak a maga érdekét néző embere. Jeleneteket Ka-zán István rendező nagyon ügyesen illesztette a darabba. Érdemes volt tehát megnézni a színpadi változatot, de ah-hoz, hogy problémáit valóban „megemésszem”, megpróbálok a regényhez fordulni...

G. Szabó László

Az élet- és munkakörülményekről

Ne csak papíron

A pécsi területen a nagy postahivatalok épületében munkálnak a legnagyobb nehézségek. Olyan helyzet keletkezett, hogy a dolgozók részére a norma szerinti minimális munkakörülmények is alig biztosíthatók. Súlyosak a problémák a megyei és járási hivataloknál, az igazgatósági épületeknél, a Pécsi 1. hivatalban. Az igazgatóság törzsének helyzetére jellemző, hogy a felszabadulás utáni évtizedben összesen 190 fő részére biztosított helyet, míg jelenleg 800-an dolgoznak itt. Természetes, hogy nemcsak a létszám, de a különböző gépi berendezések szaporulata is növekszik a helyiséghiányt. Az igazgatóság épületének bővítésére talán ez évtől sor kerül, de a teljes befejezés csak 1975-re várható.

Hasonlóak az állapotok az igazgatósághoz tartozó megyei hivatalokban is. Például: Kaposvár, Zalaege-meg, Szekszárd is. A pécsi területéről szólva tanulságosak a munkavédelemmel kapcsolatos élmények és következtetések. Általában megértjük az igazgatóság területén az előírt biztonsági szemléket. Elkészülnek a jegyzőkönyvek, rámutatnak a hiányosságokra, feltűntetik a veszélyforrásokat és felelősökkel feljönnek ki az intézkedések határidőre történő megoldására. Mégis: gyakori, hogy semmi sem változik, vagy csak aig mozdulnak előre. Különö-

sen kényes ez a helyzet a munkahelyek területének bővítésével, a fűtés korszerűsítésével, a megfelelő világítási rendszerek kialakításával kapcsolatban. A területi bizottság helyteleníti, hogy — mint az ellenőrzések során kiderült, ha egyes hiányosságok pótlását különböző okok miatt nem hajtották végre, ezeket a következő szemle-jegyzőkönyvben már nem szerepeltetik.

Megállapítható az is, hogy a szakszervezeti társadalmi munkavédelmi felügyelők sem minden esetben élnek jogosaikkal. Ennek fő oka: még nem sajátították el megfelelően a munkavédelmi rendelkezéseket. Késztelen, hogy alapszervezeti szinten kevés munkavédelmi felügyelő ismeri alaposan az érvényes munkavédelmi rendeleteket. Különösen az újonnan megválasztott munkavédelmi felügyelők oktatása, rendszeres továbbképzése nagyon szükséges. A munkavédelmi felügyelők mindegyike megérdemlik, hogy lelkiismeretesen felkészítsék őket feladataikra, hiszen tevékenységüket társadalmi munkában végzik, és ez kétségtelenül sok

hátrányt, sőt problémát is jelent számukra.

A gépesítés sorrendje

A miskolci területről az üzemi, munkaszervezési, a kezelés-egyszerűsítési és újítási intézkedéseket érdemes szemügyre venni, hogy lássuk azok hatását a dolgozók élet- és munkakörülményeire, szociális és kulturális helyzetének javulására.

Alaposan mérlegelték a gépesítés sorrendjét. Elsőrendű fontosságúnak tekintették a hálózatépítést és a forgalmi szolgáltatást dolgozók munkájának gépesítését. Kompresszor, árokászó gép, döngölő, billenőkocsi, darus kocsi, betonkeverő, fúró, és köszörűgépek beszerzésével jelentősen megkönnyítették a munkát a nehézfizikai munkától. A forgalmi szolgálat területén, továbbá például a Miskolc 2. postahivatal után Hatvan 2. és Füzesabony pályaudvari hivatalokat is ellátták villamostargoncával. A pályaudvari közvetítőket és csomagrakodókat mentesítették a kézikocsik nehéz terepen történő vontatásától. Kiemelten kell szólni, mint

halasztást nem tűrő feladatokról, a hálózatépítéssel foglalkoztatott dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításáról. A hálózatépítők munkájuk jellegéből következően vándoréletet élnek. Az egyik helyről a másikkra történő sűrű átteleptülések, az idegen helyeken berendezett ridék, a minimális követelemeket sem kielégítő szállások és a gyenge bér miatt fiatalabb embereket aligha tudnak alkalmazni. A Hálózatépítő Üzem éppen ezért állandó létszámbármennyiséggel küzd, rendkívüli a fluktuáció. Értéket tehát legelső feladatuk, hogy a hálózatépítő munkások részére megfelelő szállásokat biztosítsanak. Sokat segítenek, ha külsőli vontatású, korszerűen berendezett mozgó munkásszállásokat rendszeresítenek. A munka könnyítése és a természetesség emelése érdekében tovább kell folytatni a gépesítést.

Mikor jó a beutaló

Érdekes képet mutat az üdüléssel kapcsolatos felmérés. Kiderült, hogy 1965-től összesen 62 esetben csökkent a felnőtt beutalók száma és hasonló a helyzet a házaspári beutalók-nál is. A postás üdülőkbe, sajnos, nagyon kevés házaspárt és családost lehet beutalni. Komoly gondot okoz a dolgozók üdültetése az év végi forgalom időszakában is, hiszen érthető, hogy a forgalmi dolgozók november, december hónapokban aligha vehetik igénybe a beutalókat. Javasoljuk, hogy a téli üdülési időszakban csak a lehető legminimálisabb mennyiségben kapjanak beutalókat, hiszen ezek legnagyobb részét eddig sem tudták felhasználni. Szóval kell tenni, hogy nagyon kevés a gyógy-üdülőkbe a szanatóriumokba szülő beutaló is. Sok postás

szenned mozgásszervi, gyomor-bántalmakban, valamint szív-betegségekben. Helyesnek tűnik a gyógy- és szanatóriumi beutalók számának növelése. Arra törekedni, hogy az üdülésben szenvedők kiválasztásánál az eddiginél is jobban érvényre jusson: a munkában élenjárók és az egészségügyi okokból legjobban rászorulóik, valamint a nagy családok kerüljenek előnybe.

Felvilágosítást és szemléltetést

A Budapest-vidéki Posta-igazgatóság területén a baleseti helyzet elemzését lehet kiemelni. Megállapítható, hogy az elmúlt hat év adatait figyelembe véve a balesetek száma évente — kivéve 1964-et — csökkent. Jelenleg, pontosabban az 1967-es adatok szerint: az 1000 főre eső balesetek száma 9,2 százalékos.

A különböző baleseteket elemzve megállapítható, hogy jelentős részük elkerülhetők volna, ha betartják a szabályokat, nagyobb figyelemmel és körültekintéssel végzik a munkát. A balesetek csökkentése érdekében fokozták a felvilágosítást, több helyütt filmvetítéssel egybekötött oktatást, ankétokat tartanak 1963-tól 1967-ig 72 esetben szabtak ki rendbűntetést vagy fegyelmi büntetést azokra, akik megszegtek a balesetelhárítási és övönrendszabályokra foglalt rendelkezéseket. A szakszervezet munkavédelmi felügyelői is éltek bírságolási jogukkal.

A kézbesítők helyzetét vizsgálva megállapították, az utóbbi időben intézkedések történtek a munkakörülmények javítására. Helyesnek bizonyult a hírlap-betérlekezéssel bevezetése. Kisebbségben hírlap-számlító kézikocsi, új típusú női és férfi kézbesítő-táska elkészí-

tésével, továbbá a kézbesítők anyagszállításának megkönnyítése érdekében a kerékpároknak szerelhetők tartályok kialakításával is. (?)

A nők és a fiatalok helyzetéről

A nők és a fiatalok helyzetének vizsgálata is rendkívül tanulságos. A Posta sajátosságaiból következők, hogy túlnyomóan női munkaerőt alkalmaz. A legtöbb nő forgalmi munkakörökben foglalkoztatott. A tavalyi adatok szerint az összlétszám 56,2 százaléka nők voltak. A tisztai és a kezelői munkakörökben pedig 65 százalék a nő. Tisztai munkakörben dolgozik a nők több mint 60 százaléka.

Nagyon komoly mértékben érintett — mintegy 200 nődolgozó — a távbeszélő kapcsolószolgálatban, a táviratkövetítő munkahelyeken és a TGX-szolgálatban bevezetett csökkentett munkaidő. A távbeszélőközpontok kézi kapcsolását is nők végzik, tehát a központok CB-sítése és új gépi kapcsolású központok létesítése is könnyítette munkájukat.

A területen dolgozók mintegy 36 százaléka 30 éven aluli. A vizsgálatok szerint általában megnyugtató a forgalmi szolgálatban foglalkoztatott és a postai szakképzéssel rendelkező fiatalok helyzete. A szakképzés megszerzésében gondot okoz, hogy az elméleti tananyagot szabad idejükben kell elsajátítani. Komoly problémaként jelenkezik a fiatalok körében más szakmák kedvezőbb fizetésének elszívó hatása is. Különösen szembetűnő példa a szakmunkás-bizonyítványt nyert műszerészekkel kapcsolatos felmérés. Az utolsó öt évben 103 mesterész közül mindössze 32 maradt a területen. Mindez nagyon gondos és körültekintő következtetések levonását igényli, mert csak így módon lehet megnyugtatóan biztosítani a Posta utánpótlását.

V. I.

A részesedési alap, a beruházások és az oktatás

A Budapesti Postaigazgatóság vezetőjétől arról tájékoztunk, milyen elvek és gyakorlat alapján tervezték meg a várható részesedési alap elosztását, mely postásrétegeknél hajtottak végre bérrendezést a költségeket terhelő 1 százalékos bérszínvonal-növelésből, hogyan készültek fel a saját hatáskörbe tartozó vállalati beruházások kijelölésére, valamint az új gazdaságirányítási rendszer oktatására igazgatósági szinten és a végrehajtó szerveknél.

A beszélgetésen részt vettek: **Dejzö Gábor** igazgató, **Kovács József**, a Szakszervezeti Tanács titkára, **Darabos Sándor**, az igazgatóság üzemviteli vezetője, **Matula József**, az igazgatóság főkönyvelője, **Csányi Lajos**, az igazgatóság fejlesztési vezetője és **Diósi Gyula**, az igazgatóság tervosztályának vezetője.

Enyhíteni az elvándorlást

Az igazgatóságon megtartották a gazdasági-műszaki konferenciákat, amelyeken megbeszéltek az évi tervfeladatokat. Rendkívül figyelemre méltó, hogy sok hasznos, segítő javaslat hangzott el. Az igazgatóság egyik legfőbb problémája az állandó létszámihiány; egyes munkakörök betöltetlenek.

Például a 72-es postahivatalnál 40 hely van gazdára. A rendkívül nagy fluktuáció

kényszerítő következményeként lényegében különösebb szelekció nélkül, mindenkit fel kell venni, aki jelentkeznek.

Mindezekből a körülményekből is következik, hogy a részesedési alap felhasználásánál, továbbá az 1 százalékos átlagbérnövelés terhére végrehajtott béremelésénél az igazgatóság vezetőit az a törekvés ösztönözte, hogy szilárdítsanak a helyzeten, enyhítsenek a súlyos problémákat okozó fluktuáción.

Nagyon tanulságosan tükrözi erőfeszítéseiket, ha áttekintjük, hogy használták fel az 1 százalékos átlagbérnövelés terhére végrehajtható béremeléseket. A nehéz fizikai munkát végzők bére meglehetősen alacsony, s ezért itt is komoly utánpótlási nehézségek jelentkeztek. Ezért március 1-től a csomagrakodóknál, a csomagfelvevőknél, a targoncavezetőknél, a mozgóposta takarítóknál és szerelőknél, valamint a Budapest 62-es számú hivatalban a nagy alakú szétosztóknál emelték a béreket; havi átlagban 33 600 forinttal.

Gyakori volt az elvándorlás az éjszakai szolgálatot teljesítők körében is. Különösen, ahol az éjszakai munka még komoly fizikai megterheléssel jár. Ezért az osztályba nem sorolt (a pályaudvari) hivata-
lok egyes osztályain,
az eddigi 10 százalékos éjszakai pótlékot felemelték: az átvévi, az indító és a levélfeldolgozó osztályokon 15 százalékra, a csomagfeldolgozó és kézbesítő osztályokon pedig 20 százalékra.

A mozgópostai utazószolgálatot teljesítőknél is szembe-
tűnőek az utánpótlási nehézségek. Nyilvánvaló, hogy az utazási sebesség növekedése miatt a meneteken fokozódott a munka intenzitása is. A kollektív szerződés rendelkezése értelmében sor került az utátlány-fizetés eddigi rendszerének megváltoztatására is. Az összeget felemelték havi 22 500 forinttal.

Nagyon helyesen, gondoltak a rendszeresen helyettesítő munkakörökben dolgozóakra, és

egyes alkalmazotti munkakörökre is. Rendezték a korábban bérkorlátozás alá eső dolgozók munkaköri bérét. Ily módon összesen az előbbieknél felsoroltakkal együtt, havi átlagban 95 000 forint béremelésre került sor. Mint hangsúlyozták mindennek célja: megtartani az embereket. A félévi mérleg után konkrétan vizsgálják a további lehetőségeket a mozgóbérek növelésére, az ösztönzés fokozására s egyes területeken a munkakörök emelésére.

A részesedési alap felhasználása

Nagy körülmények között igényelt a részesedési alap felhasználásának megtervezése is. A Budapesti Postaigazgatóság mintegy 9 és fél millió forint kifizetésre kerülő részesedési alapot tervez, ami átlagosan 15 napi részesedést biztosítana. A következő címenek számítanak a részesedési alap terhére a kifizetés emelkedésére: étkeztetésre, a tavaléhoz viszonyítva,

plusz 10 000 forint, jótéti célokra 60 000 forint, kifizető dolgozók jutalmazására pedig a tavalyi 145 000 forinttal szemben 150 000 forintot. Mintegy 30 000 forinttal emelkedik a segélyezésre szánt összeg.

Az igazgatóság ugyanis a kollektív szerződés függelékében vállalta, hogy a nyolcórás dolgozónként a havi segélyezési keret 5 forint lesz, míg tavaly a hírlapárusok csupán ennek a felét kapták.

Bérszínvonal növelésére — az évi eredményektől függően — mindent összevetve 1 300 000 forintot szánunk a részesedési alap terhére. A felhasználásról az első félévi gazdasági eredmények ismerete után dönt az igazgatóság és a szakszervezeti tanács, hogy pontosan megjelöljék a különböző területek arányait.

Az 1968—1970-es beruházási munkák is komoly erőfeszítést igényelnek az igazgatóságtól. A harmadik ötéves terv hátralévő részében, a beruházások között, 1968-ban, mintegy 17,6 millió forinttal szerepel a Budapest 100-as postahivatal. Vállalati (VIG hatáskörben) végrehajtott beruházások között találhatók 1969-ben és 1970-ben: a budai kézbesítőhivatal, a XIV. kerületi kézbesítőhivatal, valamint az úgynevezett keleti kombinát is.

Helyes és szükséges a véleményezés!

A vállalati, tehát saját hatáskörben történő beruházásoknál a rendelkezésükre álló összeg elosztásánál nagyon sokrétű igényeket kellett kielégíteni. A részletes ismertetés előtt, ezen a ponton rá kell mutatni arra, hogy bár az összeg elosztásánál nem szükséges a szakszervezetek egyetértése, de

véleményüknek kikérése és figyelembe vétele előírás. Ez azonban sajnos, ebben az esetben még nem történt meg. Ez ideig a tanács sem igényelte; esetenként tájékoztott a folyamatban lévő munkákról.

Folytatják a már megke-

dett építkezéseket: a Bp. 27-es, a nagytérenyi és az újpesti postahivatalok építését. Biztosítani kellett az elavult postahivatalok megfelelő berendezését is. Új bútorral látják el a Bp. 91., a Bp. 1., a Bp. 501. postahivatalokat.

A forgalom jobb ellátását szolgáló igényeket is ki kellett elégíteni. A Bp. 72. felvonóépítését, a Bp. 70. kapcsolóházának megépítését és a Bp. 70—78. tetőzetét.

Gondolni kellett hírlappavilonok beszerzésére, de még a világítások kábelvezetésekére is. Természetesen a beruházások között szerepel a postai kezelési gépesítés, és egyéb gépesítési feladatok megoldása is. Így: tíz hírlapautomata, 1 könyvelőgép, 4 villanyírógép, peronkocsik és kisebb gépek beszerzése.

Ez évben a Bp. 62., 72., 70—78-as postahivatalok rekonstrukciójának tervezési munkáit műszaki fejlesztési alapról finanszírozza az igazgatóság. A jövő évi, tehát 1969-es vállalati (III. kategória) beruházások tervezetét is elkészítették. Bizonyos sorrendet is kialakítottak, ami mindenképpen helyes. Eszerint gondolnak a Bp. 140-es postahivatalra, a Bp. 70-es postahivatal toldaléképületére, a Bp. 72-es postahivatal galériájára, a Bp. 701-es, a rákoskerti és a sashalmi postahivatalokra és a XIV. kerületi kézbesítőhivatalra.

A városrendezés és a hírlaplétesítmények

Nagyon érdekes, hogy a metró építésével kapcsolatos városrendezés miatt, a hírlaplétesítményekre fordított összeg lényegesen emelkedik. Érdeklődésként említhető, hogy a tervek között szerepel egy ilyen létesítmény a Baross téri aluljáróban, továbbá a Moszkva téren, a Fehér úton, a földalatti végállomáson; újabb hírlappavilonok és két hírlapúti-
let is épül.

Az 1969-es tervekben meg-

említhető: a Déli pályaudvari postahivatal emeletépítését, a Bp. 132., a rákoskeresztúri és a pestszentlőrinci postahivatalokkal kapcsolatos beruházásokat; gondoltak a motorkerékpárok és kézikocsik beszerzésére is. 1969-ben kivételre kerülnek, de legalábbis megkezdődnek a nagyhivatalok úgynevezett rekonstrukciós munkái.

E felmérések során világossá vált, hogy 1969-ben mintegy 5 millió forintnyi a nagyhivatalok rekonstrukciójának kielégítetlen keretigénye.

Az 1970-es vállalati beruhá-

zások között több érdekes és nagyon fontos elképzelés található. Ezek sorából csak kiragadjuk, hogy jelentékeny összegeket fordítanak a sashalmi postahivatalra, a XIV. kerületi kézbesítőhivatalra és a pest-lőrinci postahivatalra. Ez évben is folytatódik a nagyhivatalok rekonstrukciója; az igazgatóságnak mintegy 5 millió forintra lesz szüksége, e hitel-
igény kielégítésével azonban még nem rendelkezik. (A VIG támogatására számítanak.) Általában kedvező képet mutat az igazgatóság 1968—1970-es terve a fenntartási munkákról is.

Érvényesüljön a gyakorlatban is!

Minden vonatkozásban elismerést érdemel az igazgatóság erőfeszítése az új gazdaságirányítási rendszerről szóló oktatási munkában. Március folyamán két csoportban, átgondolt technikai terv alapján folytatták le az úgynevezett vezető-továbbképző tanfolyamokat. A témák sorából említünk meg néhányat: A gazdaságirányítás helye és szerepe a gazdaságpolitika és összefüggése a gazdaságpolitikával; A hírközlés fejlesztésének és a postai beruházások előkészítésének, lebonyolításának és finanszírozásának új rendje; A jövedelemszabályozás rendszere és a dolgozók anyagi érdekeltsége; A vezetés információja stb. Az előadásokat minden esetben konzultáció követte, amelyen a részt vevő szakvezetők és szakszervezeti tisztségviselők kérdéseket tehettek fel, elmondhatták észrevételeiket. Rendkívül fontosak ezek a tanfolyamok, hiszen biztosíthatják, hogy a különböző szintű vezetők alapjaiban és részleteiben is megismerkedjenek az új gazdaságirányítási rendszerrel, alkalmazzák azt a helyi sajátosságokra.

A tapasztalatok szerint elméletileg tulajdonképpen minden tisztázott, a gyakorlatban azonban még hat a megszokottság, érvényesülnek a régi módszerek.

Az egész hetes tanfolyamon részt vett vezetők feladatát képezi, hogy áprilisban a postahivatalokban szervezett oktatás keretében készítsék fel az érdekelteket a gazdaságirányítási rendszerből adódó feladatokra. Most tehát a legfontosabb, hogy a mindennapos munka során bontakozzon ki minden szinten az új gazdaságirányítási rendszer szerinti munka, mert ez az 1968-as évi sikeres mérlegzárás biztosítéka.

Várkonyi István

Új tudományos szakcsoport

(Részletek dr. Csepi Lajos és Török József szegedi tudós-tóink leveleiből.)

A Közlekedéstudományi Egyesület Szegedi Területi Szervezet Postai és Távközlési Szakcsoportja a napokban tartotta meg alakuló közgyűlését, Korondi Károly, a Postavezérigazgatóság szakosztályvezetője tartott előadást „Az új gazdasági mechanizmus hatása a

postára” címmel. A szakcsoport egyébként Bács, Békés és Csongrád forgalmi és műszaki dolgozóit tömöríti. Elsődleges célja: a klubélet szervezeti kereteinek biztosításával segíteni a szakmai fejlődést, a műszaki és tudományos tapasztalatcsere-t, a szakmai oktatást.

Végül megválasztották a szakcsoport vezetőjét.

VEZETÉSTUDOMÁNY II.

A vezető hathatóan rányomja logikus érveivel, tájékoztatással, éberséggel bennünk érzelmeit, tekintélyt szerzhet előttünk jártasságával, hozzáértésével, jószándékával, de vezethet erővel is, leginkább a gazdasági nyomás erejével. A vezetés erejét növelhetik a benne bízó, a vele megelégedett vezetettek, a csoport tagjainak támogatása is. Az ún. „jó kollektíva” hatása gyorsan befolyásolja a belekerült újabb személyek magatartását, minden külső fegyverkezés nélkül jó munkára serkenti őket.

A közismert osztályozás szerint különbséget teszünk a demokratikus és autokratikus (diktatórikus) kormányforma — igazgatási forma — irányítási rendszer között. Az előbbire a választott vezetőket (pl. MSZMP, KISZ, Postások Szakszervezete), az utóbbira a kinevezett vezetőket (pl. a Magyar Posta vagy bármelyik üzem és hivatal) jellemzők. Ha a vezetés stílusát, típusát pszichológiailag vizsgáljuk, ismét találkozunk e két idegen szóval, de ezúttal egészen más értelemben. Az autokratikus típusú vezetés főleg az erőre támaszkodik és minden kezdeményezést saját kezében összpontosít. Az ilyen vezetés típusa szélsőséges képviselőit szokták a köznyelvben „kisirányítók” nevezni. A demokratikus stílusú vezetés szoros kötelékek fűzik a csoporthoz. A vezető számol a csoport véleményével, kezdeményező képességével és hatását elsősorban a meggyőzés, a vita és az érdekezésszerű hangsúlyozásával fejti ki. A vezető napi munkájuk során vagy a demokratikus, vagy az autokratikus típusú vezetés alkalmazását, vagy pedig keverik a kétféle típus elemeit, függetlenül attól, hogy a demokratikus (társadalmi szervezetekben) vagy az autokratikus (üzemekben, hivatalokban) vezetés rendszert képviselik.

A vezetési típusok — kísérletek tükrében

A pszichológusok természetesen mindkét vezetés típus hatásait, eredményeit kísérletileg is megvizsgálták.

Az első kísérleti csoport munkamódszerét a hagyományos autokratikus módon változtatták meg; a műszaki irodában kidolgozták az új eljárást, majd összehívták a munkásokat, ismertették a változásokat és az új módszert műszakilag elmagyarázták. A második kísérleti csoport gyűlésén először megmagyarázták, miért van szükség a munkamódszerek megváltoztatására, majd javaslatokat kértek a munkásoktól. Ezek figyelembevételével tervezet készítették a munka módosítására és a normák megváltoztatására, majd ezt ismét megvitaták a munkásokkal. Ezután a csoport által kiválasztott munkásokat speciális átképzésen megtanították az új munkafogásokra. A harmadik csoportban hasonlóan jártak el, de ott valamennyi munkás megkapta a speciális átképzést.

Az eredmény a következő volt: Az első csoportban azonnal ellenállás lépett fel, konfliktusok keletkeztek az irányító személyzettel és a termelés tartósan csökkent. A második csoportban jó légkör alakult ki, készségesen együttműködtek a vezetőséggel, a termelékenység rövid ideig tartó csökkenés után gyorsan emelkedett. A harmadik csoportban a termelés emelkedése még gyorsabb és nagyobb mértékű volt.

A kísérletek azt bizonyítják, hogy a munkás nem fiziológiai gép és munkájának nemcsak anyagi természetű mozgatói vannak. Termelékenysége jobban függ a társadalmi légkörtől, mint egyéb tényezőktől (pl. hőmérséklet stb.). A vezetés hatékonyságának alapvető feltétele, hogy a vezetett csoport részéről maximális támogatást kapjon. Az autokrata vezető kikényszerítheti a külső engedelmességet, de a dolgozók belső támogatását lehetetlen megszerezni. A demokratikus vezetés olyan társadalmi légkört kialakulását kedvez, amely a csoport minden egyes tagját elkötelezi a közös feladatok legjobb megvalósítására.

Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy olyan viszonyok között, amikor feltétlenül szükség van számos emberi közösség tevékenységének ideális és gyors koordinálására (pl. a katonaságnál, a termelés folyamatoságának biztosításánál, balesetnél, elemi csapás idején) ne lenne a sikernek elengedhetetlen feltétele az autokratikus vezetés, vagy legalábbis annak bizonyos elemei.

Milyen stílusban vezet Ön?

A demokratikus vezetés elemeit a kapitalista vállalatoknál csak újabban, a szociológusok és a pszichológusok vizsgálatai nyomán kezdték bevezetni, mert felismerték benne a jövedelem növelésének új eszközeit. A kommunista mozgalom kezdetől fogva elengedhetetlennek tartotta, hogy a szocialista építéssel kapcsolatos intézkedéseket megmagyarázza a tömegeknek és minden szinten, minden vezetőknek ajánlotta ezt az eljárást.

A kétféle vezetés stílus jellegzetes vonásai alapján ki-ki megítélheti a saját vagy főnöke vezetés típusát. A gondolkodás megkönnyítésére közöljük az alábbi kérdéseket. Feleljen rájuk igennel, vagy nemmel.

1. A beosztottak részt vesznek-e a munkával kapcsolatos döntésekben?
2. A vezető megmagyarázza-e szándékait, cselekedeteit, magatartását?
3. Tájékoztatja-e a csoportot az őt érintő ügyekről, eljárásairól, a más csoportokkal való viszonyról?
4. Hajlandó-e kompromisszumokra, elfogadja-e eljárásának kritikáját?
5. El tudja-e érni, hogy a csoport tagjai a vele való beszélgetéskor fesztelenül viselkedjenek?
6. Talál-e időt arra, hogy meghallgassa a csoport tagjait: mit éreznek és mit gondolnak a különféle ügyekkel kapcsolatban?
7. A beosztottak feladatait előzetes megbeszélés, lehetőleg egyetértéssel megszerzése után változtatja-e meg?
8. Ösztönzi-e a csoport tagjait arra, hogy mondják el ötleteiket és véleményeiket?
9. Igyekszik-e bevezetni a csoport által tett javaslatokat?
10. Hagy-e teret a csoport tagjainak az önálló döntésre?
11. Engedi-e, hogy emberei úgy dolgozzanak, ahogy maguk a legjobbnak tartják?
12. Törekszik-e arra, hogy beosztottai helyesen lássák a vezetőnek a csoportban betöltött szerepét?

Ha a válaszok túlnyomó része nem, akkor az illető az autokratikus vezető közé sorolható és hasznos lenne, ha elgondolkodnék saját módszereinek megváltoztatásán. Ha a válaszok túlnyomó része igen, akkor az illető elvileg demokratikus típusú vezetőnek nevezhető és módszereinek helyességét minden bizonnyal csoportjának jó munkája is igazolja.

Tamaskó Üdön

A Fővárosi Községi Balesetelhárítási Tanács

„Biztonságos átkelés a közúton”

címmel lapunk 2. számában megjelent KERESZTJÁRVÉNYEK HELYES MEGFEJTÉSE:

A jelzőlámpa sárga jelzése az útkereszteződés kiürítését szolgálja, és ezért a járműveknek átadása a sárga jelzésnél tilos és veszélyes.

1031-es és a hatékony propaganda

A munkaverseny megfelelő irányítása feltételezi — a postai feladatok elvégzésével összhangban — a verseny eredményeinek rendszeres értékelését és nyilvánosságát. Az 1031-es határozat és postai végrehajtási utasítása az előbbivel szemben itt lényeges változást hozott. Amíg azelőtt a postai végrehajtó szervek és a gazdálkodó postaszervek verseny adatszolgáltatását a végrehajtás irta elő, most csak a gazdálkodó postaszervek verseny-értékelését és ezzel kapcsolatos jelentési kötelezettségeit szabályozza. A végrehajtó postaszervek versenynyel kapcsolatos nyilvánosságának rendszerét a gazdálkodó postaszervek vezetői — egyetértésben a szakszervezeti szervekkel — szabályozzák.

Szembetűnő a változás — és ez a végrehajtási utasítás készítése során élénk vitát váltott ki —, hogy a versenyvállalásokat sem a vezérigazgatóság részére, sem a központi vezetőség közgazdasági osztálya részére nem kell jelenteni. A gazdálkodó postaszerveknek a területi munkaverseny-eredményeiről évenként egyszer kell beszámolniuk. A beszámoló egyben alapját képezi a kiváló vállalat értékelésének is. E beszámoló a postaszerv éves mérlegével egyidőben készül, másolati példány a mérlegbe-számoló mellékletét képezi.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a gazdálkodó postaszervek vezetői, de a szakszervezeti központosítók sem értékelték meg a határozat végrehajtási utasításának lényegét. Legtöbbször az 1968. évi célkitűzésekben előírták, hogy a postahivatalok és üzemek milyen nyilvánosságot kötelesek vezetni a versenyvállalásokról és ezt milyen időben kötelesek az igazgatóságnak jelenteni. Ez alapján véve azt jelenti, hogy ezek a gazdálkodó postaszervek összetévesztik a verseny nyilvánosságát — a

verseny nyilvánosságával. Ez két különböző dolog. Helytelen módszer, ha a nyilvánosságot nyilvánosság útján kívánjuk biztosítani és ugyanúgy helytelen, ha a verseny ellenőrzését a nyilvánossággal helyettesítjük.

A központosított tisztviselők a végrehajtási utasítás készítésekor szóvá tették, hogy a nyilvánosság „felülről” eszközölt szabályozási útja az eredményez, hogy az igazgatóságok vezetői és a területi bizottság nem látja a területén folyó versenyt. Amennyiben a vezetők a területükön folyó versenyről csak a nyilvánosság útján tájékozódhatnak, ez eredményre amúgy sem vezethet. A szakszervezeti munkaverseny ellenőrzése ugyanolyan szakmai feladat, mint bármely más szakmai ellenőrzés. A gazdasági feladatok végrehajtásának ellenőrzését a szakmai vezetők elsősorban a helyi ellenőrzés útján végzi. A munkaverseny-értékelés is ez a követendő módszer.

A verseny értékelésének és nyilvánosságának biztosítása a postaszervek vezetőinek és a szakszervezeti szerveknek együttes feladata. A szakszervezeti munkaverseny feladata kettős: egyrészt elősegíti a szakmai feladatok végrehajtását, másrészt a postaszervek dolgozóinak tudatformálási fejlődését segíti. Eppen ezért a szakszervezeti munkaverseny ebből a két szempontból helyes és szükséges értékelni.

A szakmai feladatok végrehajtásának értékelésével egyidőben úgy helyes a versenyt értékelni, hogy megmutatkozzon a végrehajtás során elért eredményről, a versenyző kollektívák és egyének hozzájárulásának mértéke. Egyben azt is szükséges értékelni, hogy a postaszerv dolgozóinak elvtársi együttműködése, áldozatkészsége, a munkakörülmények javítására való törekvés, a vezetés színvonalának emelése

mennyiben érvényesült, milyen eredményeket hozott a versenyben vállalt önkéntes feladatok végrehajtásában.

A verseny nyilvánossága és értékelése a versenyszervezők és a versenyszervezők által szervezett munkaverseny nyilvánosságának és jó propagandájának biztosításához. A nyilvánosság és propaganda biztosítása ugyancsak együttes feladat. Ezek elsődleges feladata a területi tanácsok és a területi tanácsok vezetői és a területi bizottság nem látja a területén folyó versenyt. Amennyiben a vezetők a területükön folyó versenyről csak a nyilvánosság útján tájékozódhatnak, ez eredményre amúgy sem vezethet. A szakszervezeti munkaverseny ellenőrzése ugyanolyan szakmai feladat, mint bármely más szakmai ellenőrzés. A gazdasági feladatok végrehajtásának ellenőrzését a szakmai vezetők elsősorban a helyi ellenőrzés útján végzi. A munkaverseny-értékelés is ez a követendő módszer.

A nyilvánosság és propaganda célja nemcsak az, hogy a dolgozók, kollektívák értesüljenek egymás eredményeiről és ez további ösztönzést adjon. Hanem az is, hogy a versenyzők az eredmények mellett megismerjék azt a módszert, amellyel a jobb eredményeket elérték. Ezért a nyilvánosság és propaganda akkor jó, ha segítséget ad a jó eredményt elősegítő módszerek elsajátításához. Ezért a nyilvánosság és propaganda egyben tapasztalatcsere is.

A legközelebb a versenyben élenjárók erkölcsi és anyagi elismeréséről lesz szó. A sorrend miatt most is meg kell jegyezni, hogy a verseny értékelése a vezetés feladata. Az értékelés azonban nem jelenti még a versenyben élenjárók számára az erkölcsi és anyagi elismerés odaítélését. Itt a döntési jog a kollektívák, tehát a termelési tanácsok, a munka-értékelésről illeti meg.

Sütő István

A döntési jog

A jogszabály által meghatározott körben a szakszervezeti szervek önálló döntési jog is megilleti. Tehát: a szakszervezeti szervek a hatáskörükbe utalt kérdéseket a gazdasági vezetőket egyetértése nélkül dönthetik el.

A Munka Törvénykönyve a szakszervezet döntési jogáról az Mt. 13. § (4) bekezdésében rendelkezik: „A szakszervezet vállalati szerve dönt a szociális és kulturális alapok felhasználásának módjáról. A döntés előtt a vállalat véleményét ki kell kérni.”

Nagy jelentőségű döntési jogot ad a szakszervezetnek a törvény. Nagy a jog — nagy a felelősség is.

A vállalat gazdálkodási eredményei által meghatározott alapok a szakszervezet szociális, kulturális, nevelő munkájának anyagi alapját szolgáltatják. Ezek között az üdülés céljaira rendelkezésre álló összeg felhasználásának módjában, az üdülésben való részvétel feltételeinek és a fizetendő térítés mértékében és az ellátásra fordítható összeg, a nyersanyag-normák megállapításában is a szakszervezet dönt.

A szakszervezeti szervek önállóan dönthetnek olyan kérdésekben is, amelyekhez anyagi alapok nem szükségesek — a felsőbb szintű határozatok keretein belül —, mint a társadalmi bíróságok taglétszámának, elnökhelyettesi számának megállapításában, a társadalmi bíróság határozata elleni panasz elbírálásában. A munkásszállás önkormányzata és fegyelmi bizottsága taglétszámának megállapításában és a fegyelmi bizottság által hozott határozat elleni fellebbezés elbírálásában. Hasonlóképpen a kereskedelmi társadalmi ellenőrként számának megállapításában és feladatainak meghatározásában. A rendelkezésre álló anyagi alapnak helyes felhasználása dönti el, hogy a szakszervezet hogyan tudja betölteni társadalmi feladatát.

A kulturális feladatok egyaránt kiterjednek a szellemi kultúra és a test-kultúra területeire. Fontosságában egyik sem előzi meg a másikat. A felhasználás helyes arányainak megállapítása fontos feladat.

A dolgozók igénye nem kevésbé terjed ki a kulturális ellátására, mint az egészséges testnevelési és sportolási lehetőségekre. A szakszervezet kulturális munkájában feladat többek között a dolgozók széperzésként, a szocialista tudatnak fejlesztése. Számos eszköz áll ezeknek a feladatoknak elvégzéséhez rendelkezésre. A szakszervezeti szervek által rendezett szabadakadémiai, politikai iskolák, a zenei nevelés eszközei, a könyvtárak és ezek fenntartása. Nem kisebb kötelessége a szakszervezetnek a dolgozók sportolási lehetőségeinek biztosítása.

A döntési jog helyes alkalmazása nagy felelősséget hárít a szakszervezetekre. A döntési jogot mindig a közérdeknek, a társadalmi érdeknek szem előtt tartásával kell gyakorolni.

Gyimesi Antal

IFI-TALÁLKOZÓRÓL

Az előző havi számunkban tájékoztattuk olvasóinkat, hogy a KISZ központi bizottsága, a vasutas és a postás szakszervezetek elnökségei, a KPM főosztályai és a közlekedési tárca KISZ-bizottságai szervezésében 1968. július 23-án rendezik meg Debrecenben a XIII. országos vasutas, postás, közlekedési országos ifjúsági béketalálkozót.

Közbejött akadályok miatt a találkozó június 30-án kerül megrendezésre.

Ők kilencszázan

Búcsúzni általában nem jó dolog, főleg ha barától, hűséges kollégától, szaktársától, elvtársától búcsúzunk. Pedig ez elkerülhetetlen és törvényszerű. Az évek rohamosan telnek, s mire észrevesszük: eljött az idő, kiérgezzük a munkából, búcsúznunk bennünket. Mostanában 900 postás dolgozó búcsúzott munkahelyétől. Legtöbbször hosszú évtizedeket töltött becsületes munkával a Magyar Postánál. S ez idő alatt nevelték az utánpótlást, a fiatalokat. Nemcsak tudásukat, de a posta iránti szeretetüket is elültették a munkát tovább folytató fiatalokba.

A Postavezérigazgatóság kultúrtermében 136-an ülték körül az asztalokat, s a barázdált arcon az öröm és a szomorúság váltakozott. Ha olvasni lehetett volna az elmerengő tekintetéből, akkor bizony sok-sok izgalmas életregény pergett volna le. Horn Dezső, a közlekedés- és postaiügyi miniszter első helyettese szót a távozókhoz, szeretett és tisztelt. Őgy búcsúzott a postai munka vétéranjaitól, hogy viszonzatlansággal köszönetet mondjon nekik. Ott volt Besenyei Miklós, a szakszervezet főtitkára is, beszélgetett az ünnepelttel, akik közül sokan személyes ismerősei, akik ott voltak a magyar rádiózás, televíziózás bölcsőjénél.

Neveket olvastak, s a miniszter első helyettese kitüntetések, miniszteri és postavezérigazgatói díjszavakat adott át. Koccintottak, s azt kívánták egymásnak, hogy még sok-sok éven keresztül viszonzatlansággal egymást.

A Népszavának nyilatkozott Kecskés Mihály bácsi, aki 1932-ben kézbesített először a XIV. kerületben, ahol az Ilka utca és az Ida utca volt a járata. Több mint 200 ház, naponta 260 emelet.

— Még e hónapban dolgozom, betanítom az új kézbesítőt. Remélem, ő is lehúz 36 esztendőre a területen. Én pedig majd kertészkedem Sashalmon, várom a postást, hogy hozza a nyugdíjamat.

Igen, újabb 900 postás várja ezentúl a postást.

(bérce)

NEMZETKÖZI HÍREK

Francia postás filmnapok

— A SZOT szervezésében 100 lengyel postás üdül minden évben a HÉVÍZI POSTÁS ÜDÜLŐBEN. A Lacznosch lengyel postás szakszervezeti lapban, a Magyarországon járt csoport egyik tagja most adott számot az üdülés tapasztalatairól. Elismérel emlékezik az üdülő dolgozóinak figyelmességére és különösen a gondos gyógykezelésre.

— Prágában a közelmúltban indították meg azt a tanácsadó szolgálatot, amelynek keretében a szakszervezetek funkcionáriusai és tagjai számára rendszeresen, havonta konzultációkat tartanak: bérkérdésekről, a prémiumok és juttatások mértékéről és jogosságáról, továbbá számos munkaügyi problémáról. A konzultációkat a Szakszervezeti Oktatásiügyi Bizottság könyvtárában tartják, meghívott előadók és szakértők közreműködésével.

— Angliában a legkedveltebb távbeszélő szolgáltatás a „Mit vegyek, mit főzzek” című konyhai tanácsadás. A múlt évben a házasszonyok a szolgáltatás számát másfél milliószor tárcsázták.

Március 14-én a Technika Házában zsúfolásig megtelt a nagy vetítőterem. Horn Dezső, a közlekedés és postaiügyi miniszter első helyettese, a Posta vezérigazgatója, valamint Raymond Gastambide, a Francia Köztársaság magyarországi nagykövete nyitotta meg a francia postás filmnapot. A filmnap egyébként a francia-magyar kulturális egyezmény keretében zajlott le, amelyben 10 szakmai és 4 idegenforgalmi filmet mutattak be. Figyelemreméltó például a francia posta történetéről készült kistfilm, amely felöleli a XII. századtól napjainkig megtett utat. Automatizált csomag- és levéldolgozástól, a műholdak hírközlésben való felhasználásáról láthatunk igen tanulságos képsorokat.

A továbbiakban nagy élményt nyújt a Loire-menti kastélyok című művészeti színes film, amely élénk vázolja a történelmileg nevezetes ma is teljes pompájában tündöklő műemlékek számító kastélyokat. A filmek vetítését áprilisban a fővárosban megismétlik, majd ezt követően vetítik Szegeden, Sopronban és Pécsen.

Mit innak rólunk?

A nagy magyar feltaláló, Puskás Tivadar emlékének áldoztak azok az írók, amelyek több lapban a telefonhírmondó 75 éves jubileumára emlékeztek.

Február 15-én volt 75 éve, hogy a budapesti telefonhírmondó, Puskás Tivadar egyik találománya, megkezdte működését Budapesten. A telefonhírmondó a rádió őse volt és a rádió mai műsorához hasonló műsort, zenét, prózát, színdarabokat és híreket továbbított az előfizetőkhez. A mai rádió műsorszóró szolgálata a telefonhírmondóra épült fel. Működésének első napjától egy hónapra, március 15-én, Puskás Tivadar meghalt és erről a hírről Budapest lakossága másnap a telefonhírmondóból értesült.

A Nógrád című lapból (II. 4.) értesülhetünk, hogy Siket László hivatalvezető mutatta be a riporternak a nagy forgalmú érsekudvarti postahivatal egy napi munkáját. Szinte családias a kapcsolat, amely 12 évi szolgálat alapján a hivatalvezető és a község lakossága között kialakult. A hivatalvezető az esti indítás után sem fejezi be munkáját; ezután sokrétű társadalmi munkát végez a közösségért.

Ismét találkozhattunk a Iovás külterületi kézbesítésszel, megemlékez beszámolóval. (Pest Megyei Hírlap, február 10.) A törtélt postahivatalról szól az írás, vezetőjéről, Káló Gáborról és a többi derék hivatali dolgozóról. A hivatal minősítése egy évtized óta ötös.

A Somogy megyei Néplap (II. 23.) Föld alatt a kábel címen arról tudósít, hogy a kaposvári helyi hálózathoz kábelezés befejeződött, megnyugtatóan rendeződik a város telefonhálózata.

24 lány pályát kezd (Csongrád megyei Hírlap, II. 10.) a cím a közleménynek, amelyből megtudhatjuk, hogy Hódmezővásárhelyen befejeződött a középiskola forgalmi tanfolyam. Huszonnyegyet évesített leány szerezte meg a postai szakképesítést és kezdte meg a postai pályafutást.

Kurt Zabel gúntrowi lakos az Autó Motor (II. 21.) hasábjain közölte, hogy a devcséri postahivatal dolgozóinak azt a segítségét, amelynek révén megjavított autójával folytathatta magyarországi turistautját.

Az Esti Hírlap (II. 27.) arról ír, hogy döntöttek a belvárosi postapalota építési ügyében. Az új épületben, amely a főposta épületéhez csatlakozóan az úgynevezett szervita-épület helyére kerül, létesül a Belváros új telefonközpontja is, amely már Grossbar-rendszerű lesz.

POSTÁS DOLGOZÓ

Várjuk olvasóink leveleit

Újságaink állandó rovata: Levelezőink írák. Az olvasók leveleit bírálunk és dícsérnek, tudósítanak vagy felelünk szavukat a még megnyilvánuló bürokrácia ellen. A Postás Dolgozóban is egyre több helyet kapnak az olvasók levelei.

A munkásleveleztőt törvény védi! Volt időszak, amikor a bírálat elfojtása, a bírálok háttérbe szorítása nem volt egyedi jelenség. S ha mégis akadna ilyen eset, akkor a törvény sújtana le. A dolgozók nyomán a szótávét hibák megszüntetésére való törekvés lépett előtérbe.

A munkáslevelekre, bejelentésekre vonatkozó párt- és kormányhatározat szerint az olvasók leveleiben foglaltakról záros határidőn belül, az illetékes felelős gazdasági vagy társadalmi szervek vezetőinek érdemben kell intézkedniük. A Postás Dolgozóban rendszeresen olvasható a „Bíráltunk — intézkedtek” cím alatt, hogy az illetékesek a rendelkezést komolyan veszik. Sőt mi több, igénylik az építő észrevételeket, mert tudják, hogy a gazdasági, politikai feladatok jobb végrehajtását segítik.

Tehát a sajtónak — így a Postás Dolgozó-nak is — az olvasók leveleire azért van

szüksége, mert azok emelik a lap színvonalát, hatékony közreműködését az ügyek, problémák megoldásában.

Szó sincs arról, hogy a levelezésre való buzditásunkkal mintegy át kívánunk nyúlni a területi gazdasági vagy szakszervezeti szervek felelős vezetőinek feje felett. Legtöbb levél ugyanis már akkor íródik, amikor a dolgozó kérdésére, vagy problémájára nem kap megfelelő választ vagy orvoslatot az illetékes helyi vezetőktől. Tehát semmiféle szemrehányás nem illethet senkit („Miért kellett írnia az újságnak, miért nem szólt nekem...?”), amiért saját, vagy munkatársai érdekében az újsághoz fordul.

Kérjük olvasóinktól, hogy a jövőben is legyenek bizalommal a Postás Dolgozóhoz, tekintsek olyan barátunk, amely mindenkor kész segítséget nyújtani a bajok elhárításában, de örömmel ad helyt azoknak a soroknak is, amelyekben a postások becsületes munkája, áldozatkészsége kerül nyilvánosságra. Sok olyan cikk jelenik meg lapunk hasábjain, amelyek igénylik a vitát, a hozzászólást, az olvasók véleményét. Így is lehet segíteni közös erőfeszítéseink sikerét.

Bérce György

Vietnami műszak Pécsen

A Pécsi HALÉP Dózsa és Béke brigádja legutóbbi tanácskozásukkor elhatározta, hogy sajátos eszközökkel segíti a vietnami nép harcát az imperialista betolakodók ellen. Egy műszak keresetét felajánljuk a vietnami testvéreinknek; a műszakot február 23-án tartottuk meg, s felkértük a Pécsi Postaigazgatóságot, hogy e nap keresetét továbbítsa a megfelelő szerveknek keresztül vietnami testvéreinkhez. (Mivel egyre több postai szerv, üzem dolgozik kezdemenyyeznek vietnami műszakot, felhív-

juk a figyelmet a SZOT titkársága tájékoztatására. Az önkéntes adományokból összegyűlt összegeket a szakszervezeti bizottságok a SZOT szolidaritás 10 147—43 [OTF Rákóczi úti fiók] számú csekkzámlájára fizethetik be. A szerk.)

A HALÉP termelési tanácskozásán és szakszervezeti taggyűlésen a kezdeményezés visszhangra talált; az üzem többi brigádja is jelezte, hogy hasonló felajánlásokat készülni tenni.

H. J. főépítészvezető, Nagykanizsa

Egy hasznos tanfolyam

Az új gazdaságirányítási rendszer utáni gyakorlati kérdéseket háromhetes tanfolyamon vitattuk meg Balatonfüreden. Sokan voltak ott szakszervezeti tisztviselők.

Nagy érdeklődés kísérte például azt az előadást, amely az egyszemélyi felelős vezetés és az ezzel párhuzamos szakszervezeti demokrácia fejlesztésével, valamint a szakszervezeti jogokkal, kötelezettségekkel foglalkozott. Az üzemi demokrácia egyik megnyilvánulási formája volt a postai kollektív szerződés és a független letti vita. A dolgozók javaslatainak jó része bele is került a dokumentumokba.

A tanfolyam végén többen megkérdezték: nem lenne-e

Özv. Csobai Lajosné ny. postaelőnök Kállósején

A TAVASZI FÁRADTSÁGRÓL

Milyen sokan szenvednek ettől a kellemetlen tünettől... Fáradtság, fejfájás, levertség, álomosság, általános rossz közérzet. Tavasszal csökken az összpontosító képesség. Ez észrevehető mind a munkahelyeken, mind a közlekedésben, de otthon is. E kellemetlen jelenségek oka túlnyomó részben a vitaminhiány.

Különs figyelemmel kell lenni a kisgyermek és a terhes anyák vitaminellátására. Gond a szervezet C-vitamin szükségletének kielégítése. Ugyanis az élelmiszerek tárolása, konzerválása közben a C-vitamin-tartalom erősen csökken. A C-vitamin a hőkezelésre is igen érzékeny. Ezért fogyasztunk minél több C-vitaminnal dúsított ömlesztett sajtot, vitaminos cukorkát, Primit, csipkésörpöt, citromot, de leggyümölcsöt, mirelit-készítményeket. Az élelmiszerek vitamin-tartalmát helyes kezeléssel megőrizhetjük. Így a zöldségfélék főzővizét sohasem öntjük ki, mert értékes vitaminokat és ásványi sókat tartalmaznak. A burgonyát lehetőleg héjában főzzük meg, így nagyobb a C-vitamin tartalma. Helyes a zöldségféléket úgy főzni, hogy előre melegtített forró vízbe tesszük a nyersanyagot, mert a gyors fellemeledés megakadályozza a vitaminok bomlását. A gyümölcs- és zöldségféléket mindig hideg vízben és lehetőleg gyorsan mossuk, mert az előtte ne vágjuk fel, mert a sérült sejtekből a vitaminnak nagy része a mosóvízben kioldódik. A leveles zöldségek az összevágott petrezselymet, mikor már a tűzről levesszük. A tavaszi étrendből sohasem hiányozzék a nyers saláta. Tartózkodjunk minél többet a friss tavaszi levegőn,

hogy felfrissüljön a szervezetünk. Különs figyelemmel legyünk a fejlődő gyermek fokozott mozgásigényére, mikor már „alig fér a bőrében”.

A tavaszi gondokon néhány ízletes, vitamindús recepttel kívánok segíteni. Tessék kipróbálni.

NARANCSOS SÁRGAREPA SALÁTA: (A gyermekek és szívesen fogyasztják.) A megtisztított, megmosott sárgarépát aprófgóv reszelőn lereszeljük. Három közepes sárgarépához számíthat egy fél citrom, egy narancs levét egy kanál mézzel összekeverjük. Kompót helyett adhatjuk.

SAVANYÚ KÁPOSZTA SALÁTA: A káposztát apróra vágott nyers vöröshagymával (ízlel szerint vesszük az adagot) olajjal összekeverjük. Tehetünk bele apróra vágott fűszert, kolbászt, vagy sovány darált füstölt húst.

BABALÁTA: Legjobb nagy szemű babot vásárolni ehhez. A babot puhára főzzük, levéből gyenge ecetességgel salátalevet készítünk, kis olajat, ízlés szerint savanyú káposztát, vöröshagymát és apróra vágott főtt virslivel keverjük össze. Nagyon finom.

TORMÁS KÁPOSZTASALÁTA: Fehér vagy vörös káposztát lereszelünk vagy vékonyra felvágunk. Besózzuk (vígyázunk ne nagyon), ízlés szerint cukrot, ecetet öntünk rá, makkakánál kőmönnyaggal megszórjuk és aprófgóv reszelőn edestormát reszelünk bele. Végül összevegyítjük és üvegebe tesszük. Két-három hétig is eláll és mindig van savanyúság a háznál (vizet nem kell ráönteni, mert a káposzta enged elegendő levét, a leve is fogyasztható). Ugyanígy készíthetünk nyers céklából is.

VEGYES SALÁTA: Megtisztított, megmosott sárgarépát, petrezselyem zöldjét, vöröshagymát, egészen vékony csíkokra összevágunk, besózzuk, alaposan összekeverjük és állni hagyjuk egy-két órát. Aztán a salátalevet készítjük el citromból, vízből és cukorból. Ráöntjük és keményítőjás-karikákkal díszítve tálaljuk.

Jó étvágyat!

Postás Panni

Nagyméretű tömegsport

A központi postaszervek szakszervezeti tanácsa mellett működő Testnevelési és Tömegsport Bizottság szervezésével és irányításával több sportágban megkezdődtek az üzemi bajnokságok. A postai munkahelyek dolgozói az idei bajnokságokon is olyan számban vesznek részt, amilyeneket legfeljebb néhány nehézipari nagyüzem tömegsportéletében — például Csepelen — lehet találni. A február 20-án megkezdődött asztaliteniszben, a március 11-én rajtolt tekezésben, az április 1-én induló sakkozásban, a rövidesen ugyancsak kezdődő kispályás labdarúgásban általános az érdeklődés növekedése.

Az asztaliteniszezőknél a Bp. 70-es, a Bp. 72-es, az RTV Zavarvizsgáló, az Alközpont Szerelők, az Erzsébet II., a Hírlapüzem, a HTI Góe és a Lipót férfi-, valamint az Erzsébet, a Bp. 72-es, az Alközpont KISZ- és a Rádió TV ig. női csapatai a nagy versenysorozat új együttesei. A többi — fentebb említett — sportág versenyei között is számos az olyan munkahely, amelyek eddig nem vettek részt a tömegsport bajnokságain.

Tán az asztaliteniszezők példáját érdemes az éremnek a másik oldaláról is megmutatni. A február 20-ai rajtnál nem jelent meg — mert nem nevezett — a Ferenc 7/D, a Bp. 78-as, a Ferenc KISZ I. és II., a Belváros I., a Bp. 62-es, a HTI Szerelők II., a Forgalmi Technikum, a PESH és a Tere. Különösen feltűnő, hogy a Ferenc Távfutó 3 férfi- és 1 női csapata maradt távol és így a múlt évi „Legjobb sportkör” címet elnyert munkahely az idén már semmi esetre sem szólhat bele a legjobbak versengésébe. —(dres)—

SPORTHÍREK

• A röplabdázók Téli Kupa-küzdőmeiben a Bp. Postás férficsapata és a Postatáviró női együttese indult. A férfiaknak nem sikerült a hatos döntőbe jutás, a Postatáviró lányok azonban a Beloiannisz feletti biztos, 4:0 arányú győzelmükkel kiharcolták a döntőbe jutást.

• Nem egyformán sikerült a bajnoki rajt a Jéke NB II-ben részt vevő Postás-csapatok számára. A Bp. Postás főlényes, 6:2 arányú győzelmet aratott a Pénzverő ellen. Különösen Szakál szerepelt kitűnően 461 fával. A Szegedi Postás azonban vereséget szenvedett a Ceglédi Építőktől.

• Az idei ifjúsági és serdülő asztalitenisz országos bajnoki küzdelmeit különösen nagy figyelem kísérte, hiszen ebben a sportágban erőteljesen láttak hozzá a fiatalításhoz. A Bp. Postás tehetséges fiataljai ezúttal is helytálltak. Klampár

nyerte a serdülő és az ifjúsági fiú egyest és a serdülőknel ugyancsak postás fiatal, Chikán végzett, Klampár mögött. A Klampár-Chikán kettős nyerte a serdülő párosbajnokságát és az ifjúsági párosban pedig a harmadik helyet szerezte meg. A női utánpótlás azonban változatlanul gond. Még egyes párosban sem talált Klampár és Chikán megfelelő partnert a saját klubjából. Klampár a KSI-ben játszó Szendivél párban nyerte a vegyesbajnokságot, Chikán pedig Lothallerrel (Statistika) szerezte meg a harmadik helyet.

• A Soproni Postás női NB I-es kosárlabdacsapatának mérlege: két mérkőzés, két vereség. Az egyik vereséget az újonc Szigetvári VM-től szenvedték el, amelynek nincs is a saját otthonában pályája. A soproni szakvezetőknek foglalkoznia kell a figyelmeztető idénykezdettel...

v-j.

szültséggel rendelkező pedagógus tanácsadó útmutatásait.

Új bélyegsorozatot adott ki a mongol posta. A grenoblei téli olimpiai játékok tiszteletére kibocsátott bélyegeken gyorskorcsolyázók, síelők, jégkorongosok és műkorcsolyázók láthatók.

Joaquim Ferreira, 26 éves argentin postás azért került börtönbe, mert egy razzia során 13 hamis igazolványt esett ki a zsebéből.

Szabó László

Könyvárlésállítás!

Az Állami Könyvtarvezető Vállalat március 25-től április 13-ig időleges könyvárlésállítást tart, amely keretében jelentős szépirodalmi, ifjúsági, művészeti, ismeretterjesztő stb. műveket 50 százalékkal olcsóbban árúsítanak. A lezártított áru könyvek között figyelemreméltó művek szerepelnek, így például Puskin: Válogatott költői művei 48,— Ft helyett 24,— Ft, Szabó Lőrinc: Örök barátaink 158,— Ft helyett 79,— Ft, Kassák: Egy ember élete 55,— Ft helyett 27,50 forintba kerül.

Miért pang a postás sportélet „Somogyországban”?

A Somogy megyei postások sportéletének hanyatlása határozottan megállapítható. A megyében egykor tekintélyes szerepet játszó labdarúgók, a kerékpárosok, az asztaliteniszzők működése nemcsak a megyeszékhelyen szűnt meg, vagy esett nagymértékben vissza, hanem a megye területén működő postahivataloknál is. Nagyatád például nem is olyan régen teljes asztalitenisz felszerelést kapott — asztallal együtt — és Nagyatádon még sincs semmiféle sportélet. Kaposvá-

rott is mindössze a kispályás labdarúgók, a női és férfi röplabdázók és újabban — ez viszont biztató előjel — a tekézők szerepelnek a városi bajnokságban. A Kaposvári Postás SK aktív versenyzőinek száma is igen kevés, mindössze 38. Ezekről beszélgettünk Gálos Györggyel, a Kaposvári Postás SK elnökével és Tulák Andrásné megyei szervezővel, az egykori kitűnő röplabdázóval. A Somogy megyei postahivatalokban dolgozó fiatalok érdeklődése a rendszeres testnevelés, a sportolás iránt visszacsúszott. Érthetően ez a jelenség már csak azért is, hiszen anyagiakban és jó sportfelszerelésben nincs hiány, erről egyébként a szakszervezet is gondoskodik. Mégis az érdeklődés, a sportszeretet hiánya miatt a közelmúltban meg kellett szüntetni az asztalitenisz és a sakk szakosztályt.

Igaz, a fiatalok — főként a táviratképesítők — között erős a fluktuáció. Az is igaz, hogy a hivatali létszámlény is akadályozza tavaly, hogy a különböző versenyes időpontjaira szabad időt biztosíthassanak. A fő ok azonban mégiscsak a sportszeretet hiánya, a más irányú szórakozás felé fordulás. Abban is igaza volt a sportkör vezetőségének, hogy a Somogy megyei bajnokságban szereplő nagypályás labdarúgócsapat helyett most már csak a városi bajnokságban, kispályás csapatot indít. A nagypályás csapat túlnyomórészt nem a Postához tartozó sportolók-ból állt. Szereplése csak „ki-

rakatsportot” jelentett. Most ugyan kevesebben játszanak, de a csapat tagjai kivétel nélkül postások.

— Talán a pályahiány? — Nem, az sem oka a visszaesésnek. Igaz, hogy nincs saját sportlétesítményünk, de részben a városi tanács a rendelkezésünkre bocsátja a szükséges létesítményeket, részben pedig lehetőségünk nyílik bérelni ilyeneket. Létesítményhiány miatt tehát egy pillanatra sem szabadna megakadnia nálunk a sportmozgalomnak.

Mind a sportkörü elnök — aki egyébként a hivatal helyettes vezetője — mind pedig a megyei szervező mégis bizakodik abban, hogy újra fellendül Somogyban a sportélet. Még egy éve sincs, hogy a dolgozók kíváncsiságára megalakult a teke szakosztály és máris 15 aktív tagja van. Akad közöttük idősebb is, de a többség fiatal. A városi bajnokságban több, régebben működő teke szakosztályt megelőzve a negyedik helyen végeztek. A kispályás városi bajnokság idei küzdelmeire is összevberbuvalódott a csapat és Fonyódfürdőtelepről, valamint Balatonboglárról is kedvező hírek érkeznek. A Balatonszabadi rádióállomás vitorlázó szakosztálya például jól működik. A területi bizottsági rendszer lehetőséget nyújt ahhoz, hogy felújítsák a kapcsolatokat a környező városokkal, elsősorban Péccsel és Nagykanizsával. Biztos, hogy ez is segíti majd a somogyi postás sportélet fellendülését.

Vedres József

KERESZTREJTVEÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15						16			17				
18						19			20			21	
22					23				24			25	
26					27				28			29	
31					32				33			34	
					38				39			40	
					43				44			45	
44					46				47			48	
49					52				53			54	
56					58				59			60	
62					63				64			65	
68					69				70			71	
72					73				74			75	
76													

Vízszintes: 1. 1919-ben a vízzs. 76-nál megjelölt helyeken harcolt 15. Homérosz hőskölteménye 16. Tiltószó 18. NSZK városból való 18. Hibás 19. Helyhatározó szó 21. Műanyag-fonal féle 22. Fohászok 23. Repülőgép teszi 25. Részle 26. Tartály 27. Ébred 28. Főnök 30. Lesz — régiesen 31. Fém 32. Könyv része 33. Ruház 35. Főzések 37. Fordítva: indíték 38. Megy 39. Kőszőnes 41. Testrés 43. Új postai létesítmény, amely ez évben elkészül 45. Veszteség 46. Görög betű 47. Fogoly 49. Felkiáltás 51. Hegy — oroszul 53. Irány 54. Testrés 55. Sajátkezelő 56. Villa 58. SÉT 60. Folytonossági hiány — vidéken 61. Beszéd-rész 62. Török fiúk 64. Utca is van ilyen 67. Vág 68. Lengyel főnemesek 70. NSZK kikötőváros 71. Híntő 72. Számítási művelet 74. Tetejére 75. Tengeri tündér 76. Ezek a helyeken harcolt a vízzs. 1.

Függőleges: 1. Kenyérféle 2. Két fém 3. Fejdísz (+) 4. A-val a végén, retikül 5. Kartyalap 6. Kettős betű 7. Saját 8. Tisztaság 9. Tiltó szó 10. Fohászok 11. Jean, ejtés szerint 12. Bizik 13. Azonos nevű lányok 14. Kötőgyász 19. Ház-rész 20. Tehát 23. Takar 24. Rész a jégén 27. Marás 29. Luxus járadékok 32. Azonos nevű lányok 33. Ritka leánynev 34. Cipelte 36. Beteg 38. Azonos a vízzs. 60-al, csak másképpen 39. Heg 40. ASA 42. Hüvelyes 44. Mesterember 48. A teher 50.

Vízlembor 52. Spion 54. Újságban van 55. Összerak (+) 57. Fajdalmat okozó 59. Régi levelek címzés 60. Talál 61. Hullajtó 63. Ó-val a végén, tyúk-féle 65. Zokog? 66. Csésze féle 67. Rossz föld 69. KAN 71. Rokonbetűk (az egyik kettős!) 73. Fűszer 75. Sport

Beküldendő: vízszintes 1. 43. 76. Beküldési határidő: április 15.

A lapunk februári számában megjelent keresztrejtveény helyes megfejtése: vízszintes 1. Inkább kevesebbet, de jobbat, függőleges 17. Év végi részese-dést, függőleges 54: Az udvarias meggyőzés.

Könyvjutalmat nyertek: Szabó Tivadarné (Budapest), Csipkay Imréné (Budapest), Németh Ferenc (Darány), Páli János, (Orosháza), Bogdány Mária (Debrecen).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Bércs György Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár Andrásh utca 13. Telefon: 428-777 Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-819 Felelős kiadó: Gábor Márton, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója Terjeszti a Postások Szakszervezete Szikra Lapnyomda Budapest

Gyerekeknek — ifjúságnak

A Móra Könyvkiadó „Első mesekönyvem” cím alatt, mesék, versek és verses mesék jelentek meg.

Fésűs Éva: Csupa fül című könyve szürkeanyu és szürkeapu nyúluszúokról és csemeteikről, nyuszókaról, muszókáról, szuszókáról, puhálábról, taptikáról és pufókáról szól. Petrolay Margit: A szél nótája című könyve több mesét tartalmaz, életre kel benne a mesevilág sok ismert alakja, az unatkozó királykisasszony, a harcias kiséger, az álmatlan király és még sokan mások.

Izgalmas könyv Végő György: Futuri, mint detektiv. Futuri ugyan még kisiskolás, de már sok izgalmas esemény részese. Például egy léggömbcsoport repíti át Pestről Budára, vitorlásversenyt nyer, megmenti a földet a Fantázia Luna támadásától. Teknős Péter: Jártunk a jövőben című könyvének hősei Kati és Pisti. Pisti úgy repül az ionmadárral, mintha világlejtében ezt tette volna. Kati pedig akkor rajzol magának új ruhát, amikor éppen eszébe jut. Mihelyt megrajzolta, tüstént fel is vette.

A Kosmosz sorozatban jelent

meg Stanislaw Lem: A „Le-győzhetetlen” című fantasztikus regénye, amely egy hatalmas csillaghajó utasainak fantasztikus kalandjait tárja elénk. Köves József: Hullámvasutja, a fiatalról három kis-regényét tartalmazza. Balázs Sándor: Reng a föld Itáliában, a Spartacus rabszolgázadás immáron 2000 éves múltját eleveníti fel.

Fekete István: Barangolás című könyve vadászlelkeségeket tartalmaz. A természet és a múlt áhitatos szeretettel írt finomlírájú könyv hangulatát izlésesen elevenítik meg Csergező Pál illusztrációi.

Új sorozat indult, amelynek jellegje: Nokedl írták, rólad szól — a te könyved a srálya! Bizonyára nagy érdeklődést, visszhangot fog kelteni a sorozat. Vidor Miklós: Kék korlát című könyve egy kisvárosba érkezett vándorcirkusz artistáinak mindennapi életét mutatja be. Borbás Mária: Tél Budán című könyve a háború utáni Budáról szól, amikor a városrészt a háború pusztításának áldozatává lett, s az emberek mégis hűségese maradtak hozzá. (b. gy.)

Egy amerikai cég kísérletet tett, hogy nyomtatott szöveget továbbítson telex útján a lakásokba. Ilyen formán a „szobába lehet szállítani” az újságokat, sőt, egész könyveket, 10 másodpercenként 10—20 cm oldal nagyságban.

A brit parlament történetében először kapott helyet a televízió a Lordok Házában. A képeket nem a közönség számára közvetítik, csupán az alsóház képviselői és a parlamenti újságírók számára.

Münchenben a felévi bizonyítványkiosztás utáni napokra, a rosszul tanuló diákok számára telefon „segélyszolgálatot” szerveztek. Az ezzel megbízott hivatal egyik telefonszámán mindenkinek segítenek, aki tanulási problémákkal kapcsolatban hívja a számot. A városban nagy elismeréssel fogadták az áldozatkész és nagy pszichológiai felké-

Épül a légymányosi távbeszélő központ

Nyolc éve, hogy megkezdődött a budapesti távbeszélőhálózat gyors ütemű fejlesztése. Ez évben a fejlesztés jelentős állomásához érkezünk: átadják a légymányosi új postai épületet, s üzembe helyezik a 8000 állomás kapacitású új központot. Ezzel befejeződik a főközponti-hálózat második ütemű fejlődése: kezdődött 1960-ban a Ferencvárosban, következett a Lipót, majd Óbuda és Zugló. Az új központok nemcsak követték, hanem társai az új lakótelepeknek: távbeszélő-hálózatukban átszövők, összekötők azokat egymással, sőt az országgal, a nagyvilággal.

Az új központok műszaki épületei egyidejűleg más postai célú irodák, postahivatalok is épülnek: enyhítik gondjainkat, javítják a postai szolgáltatást. Nagy szükség van erre légymányoson is. Közismert, hogy az ottani lakótelepen milyen nagy a lakók száma, s érthető, hogy a 112-es, régi postahivatalban elég gyakran adódik a felvételről töröltetés. Indokolt a fejlesztés ezért is, de a telefonra is 14 000-en várnak. A régi épületben a szociális létesítmények, bár megfelelnek az előírásoknak, az öltözők, mosdók mégis szűfoltak, az egész épület kényelmetlen, korszerűtlen.

Az új létesítmény 108 millió forintba kerül: a legjelentősebb beruházás a 48,6 milliós hálózatiépítés. A központ közel 30 milliót igényel, a hozzá tartozó berendezésekkel a négyemeletes épület 21 millió forintba kerül. Majdnem két és fél millió jut az egyéb kiadásokra, hivatali berendezésekre, szociális létesítményekre, felszerelésre stb.

Hol tart most az építkezés? Az épület alsó szintjét nézve: az alagsorban az akkumulátor-terem már kész, lassan a szerelés is befejeződik. Az emeleten lassan berendezik a konyhát, de a ház teteje még nincs szigetelve. A gyorsabb befejezés magas fokú szervezést, előrelátást és jó együttműködést igényel. Az építkezést a megfontoltság jellemzi. A beruházó Budapesti Távbeszélő Igazgatóság dolgozó rendszeres, sőt heti megbeszélést tartanak a kivitelező BM 21. sz. Vállalat vezetőivel, és igyekeznek elhárítani az akadályokat.

A Beloiannisz Híradástechnikai Gyár dolgozói a központ

A régi központban — a 12/A soron a szembeforgó gépek közötti távolság még 58 cm volt, ami kényelmetlen és veszélyes is.

szerelését már megkezdte. Az új távbeszélő-állomások szerelése érdekében folyik a hálózat rendezése, építése. A postai és a BHG dolgozói e kiemelt, egyedi nagy beruházás határidő előtti üzembe helyezésére szocialista munkaszervezés megköveteléseit tervezik.

Mit jelent a légymányosi központ építése a lakosoknak és a postának? A 14 000 telefonra váró közül ez évben 4000 lakásban megszólal a telefon. 1969-ben a hálózat megépítésével lehetőség nyílik újabb állomások bekapcsolására. Valamennyi igényt azonban még a következő években is nehéz lesz kielégíteni, mivel az igénylők száma egyre növekszik.

A hálózatiépítésnél Kísérlet-keppen új hálózatiépítési módszert alkalmaznak: köztársasági felszólító hálózat épül 1500 lakásban először Budapesten.

A postahivatalban a nagy-

teremben 14 felvétel munkahely lesz, és azokat felszerelik a modern technikával. A szociális létesítmények között szerepel egy 500 személy részére főző, gázüzemű gépekkel működő konyha. Az étkezés önkiszolgáló rendszerű lesz. Újdonság, hogy az étel- és nyersanyagszállításához külön felvonó berendezés létesül. Két 85 személyes női, illetve férfi öltöző, megfelelő számú fürdő és zuhanyzó, két műszerezési hely, amelyhez még elektromos ételmelegítő, hideg-meleg mosogató tartozik. Ezt azok a postások igénylik, akik nem veszik igénybe az üzemi étkezést, illetve a délutáni vagy éjszakai műszakban teljesítenek szolgálatot, és ilyenkor az otthonról hozott ételt melegítik fel. Lesz természetesen üzemi orvosi rendelő és több korszerű hivatali helyiség.

V.E.

ÁPRILISI SZÍNHÁZI KALAUZ

TARTUFFE. Molière háromszáz éve nevetett a világ színpadain, nálunk is állandóan műsorban van. A maga korában a most bemutatásra kerülő Tartuffe volt legkritikusabb darabja, leginkább elevenre tapintott a társadalmi élet állóképmutatásának. A Katona József Színház mutatja be.

CSÓK. Dóczi Lajos vigjátékának színhelyét, Navarra fejedelemségét és önhitt, látszólagos büszkélkedő szereplőit a képzelet szülte. Am azon az éjszakán, amikor önmagukat hajszolják a szerelmet és a csókot, s azt sem ve-

szik észre, hogy párjukat tévesztették — a valóság kímény lecsúsz a lehulló róluk minden hazug máz.

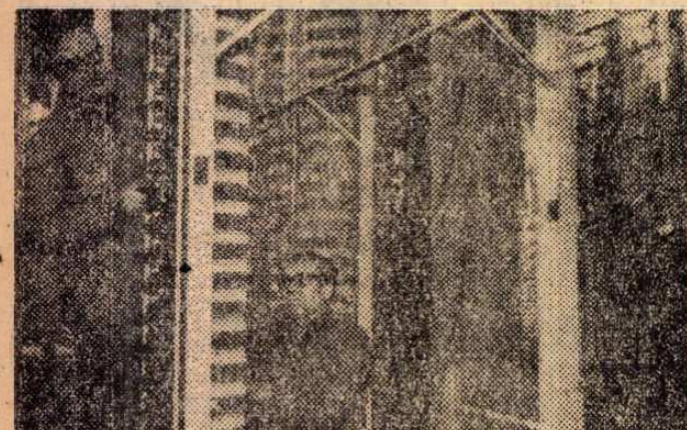
VÍZKÉRESZT. A Vigszínház mutatja be Shakespeare nagyszerű vigjátékát, az egymáshoz megfogalmazás hasonló Viola és Sebastian ikerpár mulatságos történetét. (Mindkét szerepet Ruttkai Éva játssza.)

A KEGYENC. Illés Gyula drámája a Madách Színházban a római császárok korát idézi. A császár jogot formál arra, hogy kedvelt embere, Maximus önként, sőt örömmel engedje át neki még feleségét is. Meddig mehet el a becstelenség ember a hatalom szolgálatában? Meddig tart a hűség és hol kezdődik a szolgalelkűség? — ezeket a kérdéseket feszegeti a dráma.

NABUCCO. Verdinek ebben az operájában az „igazi főhős” a nép, amint szembeáll a zsarnoksággal, az idegen elnyomással. A opera legszebb kórusa a múlt századi olasz szabadságharc himnusza lett, s a nép ajkán is mindenütt felcsendült: „Szállj gondolat aranyló szárnyakon...”

FŐ A FEJÜNK. Komlós János feje fő a Mikroszkóp Színpadon, de ahogy megismertük őt, az ilyenből vidám mulatság születik s gyakran találó fricskák.

N. L.

Az új gépteremben már korszerűbbek a gépek is és kényelmesebb, biztonságosabb közöttük a mozgás.

MUNKAVÉDELMI ÓRJÁRAT

Nemcsak „kipipálták”...

A Ferenc Távbeszélő. Központ modern épületét 1962-ben adták át rendeltetésének. Az új munkahely minden tekintetben megfelelt céljának. A szerelőknek szép öltözők, fürdőről gondoskodtak.

Örömlük azonban nem tartott sokáig. 1964-ben ugyanis, a Hálózatiépítő Üzem megalakulásával, egy 30 főnyi részleget telepítettek a távbeszélő központba, és a tágas munkahelyeket, öltözőket, egyszerűen szűfolták a változó fel-

Az „átszervezés” a Postások Szakszervezete hozzájárulása nélkül hajtották végre. Utolag azonban — amint ez már lenni szokott — tiltakoz-

tak ellene. E lap hasábjain kétszer is szó esett a sérelmes intézkedés, a kedvezőtlennek vált körülmények ellen.

A tiltakozás nem volt hiábavaló. A Ferenc Távbeszélő Központ vezetősége valóban arra törekedett, hogy ha kissé késve is, de kiküszöbölje a csorbat. Törekvésük eredménye kézzelfogható valósággá vált. Mődot találtak rá, hogy a szociális helyiségek bővítését, hogy az maradéktalanul kielégítse az igényeket.

A földszinten elhelyezett férfiöltöző és fürdő valóban minden igényt kielégít. Két zuhany helyett négy van. A zuhanyozót zöld csempékkel látták el. A mosdó — ahol a

kagylók száma hatról tízre szaporodott — főhefére. A tágas, szellős öltözőben pedig hiába keresné valaki a megszokott, vasszürke mázolt szekrényeket: „formabontóan” okkersárga és almazöldre varázsozták ezeket.

A színdinamika ebben az esetben nem balesetelhárító a hatása, hanem inkább lelket vidító. Nem túlzás a kifejezés, bárki meggyőződhet róla, aki megtekint.

Elismerés illeti érte a Ferenc Távbeszélő Központ vezetését, gondnokát. Mert a rájuk rótt feladatot nem egyszerűen kipipálták, hanem a lehető legjobban oldották meg.

Lukács Mária

Még egyszer a 10-6060-2 UN ügyiratról

Mennyi idő kell arra, hogy valaki egy adott kérdésben igent vagy nemet mondjon? Az esetből függően több vagy kevesebb. A Postások Dolgozó januári számában „A 10-6060-2 UN ügyirat” címmel közölt újítás elutasításához például öt évvel is több időre volt szükség. Hogy miért, azt Szántó Géza, a Postavezérgazgatóság ügyosztályvezetője szerkesztőségünkhez küldött levelében „megmagyarázta”.

„A tárgyalásos bírálatot mindenkor szívesen és köszönettel vesszük, mert az nemcsak munkánk megjavítását, de a szorgalmazott ügy mielőbbi elintézését is segíti. Ennek előfeltétele azonban, hogy ne csak a hiányosságok, hanem az okok is megvizsgálásra kerüljenek. Ezt a szóban levő cikk nélkülözi, sőt ezen túlmenően olyan egyoldalúan állítja be a vezérgazgatóság tevékenységét, amelynek következtében az olvasók jogosan következtethetnek mulasztásokra” — írja a többi között Szántó Géza, s a „tárgyalásosság” kedvéért hét pontban közli a cikkből kimagadt „néhány szempontot”.

Az első pontban rögzítve megjegyezi, hogy a cikkben közltekkel ellentétben „Borsos Károly hivatalosan mind a mai napig nem mondott le az öt megillető újítási díjrészletről. Ezt annál kevésbé tehetné, mert a javaslat nem került elfogadásra, tehát díjmegállapítás sem volt”.

Összintén szövege nem értjük, hogy az ügyosztályvezető mit hiányol a cikkből. Mi ugyanis a következőket írtuk abból, amit Borsos Károly elmondott: „Mindent egybevetve én bejelentem, hogy a magam részéről az újítási díjról lemondok.” Megítélésünk szerint ebből egyértelműen kiderül, hogy nem jogi kérdésről van szó, hanem egy elhatározásról, amit Borsos Károly az újságíróval is közölt.

Szántó Géza szerkesztőségünkhez küldött levelében amiatt is hadakozik, hogy „Borsos Károly a javaslat benyújtásakor nem volt a fejlesztési szakosztály dolgozója. Következésképpen munkaköri kötelezés nála nem áll fenn”. Nos, mi a reklámozott cikkrészlettel kapcsolatban a következőket írtuk: „Közben azonban más is történt. Borsos Károly mérnököt, az egyik újított a fejlesztési osztályra helyezték. Így a fejlesztési hivatali kötelezővé vált.” Kifejezetten arról volt tehát szó, hogy Borsos Károlyt időközben helyezték a fejlesztési osztályra. Az ügyosztályvezető hadakozását tehát nem értjük.

A fejlesztési ügyosztályvezető ezután azt ír-

ja, hogy „A javaslattevők a kísérleti szerződés 1.1 és 1.2 pontjában elvégzett munka ellenértékét kapták meg a „zsebkönyv” felhasználásért.” Hogy ezt miért reklámozta Szántó Géza, az is titok maradt, mert mi is azt írtuk a szóban forgó cikkben, hogy „az újítók még 1080 forintot is kaptak részletesként, készíthadásaik fedezésére. Pontosabban fogalmazva, az újításukhoz saját zsebkönyv felhasználás összeg visszafizetésére”.

A továbbiakban Szántó Géza megmagyarázza szerkesztőségünknek, hogy „A kísérleti kipróbálás során hibák merültek fel, amelyeket szükségessé tettek módosításokat és áttekintéseket, majd újabb kipróbálást. Ugyancsak szükségessé vált a Posta Kísérleti Intézetétől szakvéleményt kérni”, majd nem akadt vállalkozó, aki az újítást kivitelezze és a többi, és a többi.

Mindezen előzményeket figyelembe véve utasította el a javaslatot a vezérgazgatóság 1968. január 11-én még a cikk megjelenése előtt azzal, hogy az újítási javaslat korábbi elgondolásai és megoldása — figyelemmel a műanyag kábelek árára — jóval költségesebbek, és így az iparral tervezett fejlesztéssel aligha hangolható össze” — írja végül Szántó Géza.

Eddig a levél, amelyben Szántó Géza megmagyarázza a bizonyítványt, „A 10-6060-2 UN ügyirat” történetét. Közben mi is megértettük, miért utasították el az újítást több mint öt esztendő után. De nem Szántó Géza levelelel értettük meg, hanem Borsos Károly mérnök tájékoztatása nyomán, aki elmondta, hogy az újítás fölött, sajnos, eljárt az idő. Amikor megcsinálták, akkor jó volt, egy fél évtized után azonban időszerűtlenné vált.

Azt azonban, hogy Szántó Géza miért írta meg és küldte el szerkesztőségünkhez az itt részletekben közölt reklámozó levelet — ez utat sem értjük, bár az ügyosztályvezetővel két teljes órán át személyesen is tárgyaltunk. Kérésének mégis eleget tettünk, s a levelet közöltük, mert ragaszkodott hozzá, s kitáratba helyezte, hogy ellenkező esekben Besenyei Miklós főtitkár elvárásához fordul. Hogy kommentárt is fűztünk hozzá, azt azért tettük, mert az ügyosztályvezető azzal vádolt meg, hogy a cikk egyoldalúan állította be a vezérgazgatóság tevékenységét, úgy, hogy abból mulasztásokra lehet következtetni.

Szántó Géza az utóbbi állításában, sajnos, nem tévedett.

Zsidai Pál

Előleg a keleti postakombinátról

A főváros legnagyobb postahivatalai megkezdik a korszerűsítést. A Postavezérgazgatóság régóta dédelgetett terve, hogy a Keleti pályaudvar szomszédságában felépíttessen egy minden igényt kielégítő kombinátot. „A keleti postakombinát” valóra váltása jó úton halad. A mintegy 300 millió forintba kerülő objektumra versenypályázatot írtak ki.

A keleti postakombinát felépítésére realisan 10-15 éves távlatban számíthatunk — válaszol érdeklődésünkre Sídó János, a vezérgazgatóság főelőadója. A körülmények azonban addig is javíthatók. Már a következő években korszerűsíteni kívánjuk a Budapest 62., 70. és a 72. számú hivatalokat.

Programunk keretében korszerűsítjük a szétosztást. Csatornarendszerű szétosztó berendezést állítunk üzembe, mely a leveleket közvetlenül juttatja el az egyes munkahelyekre. A jelenlegi 29-ről 42-re növeljük a szétosztási irányok számát. A belső anyagmozgatás könnyítése érdekében szállítószalagra alkalmas, műanyag egységládákat alkalmazunk. Az eljárást kísérletnek számjuk. Ha bevállik, a keleti postakombinátba is ilyen megoldást választunk. A zsákok szállítására — az eddigi felvonók helyett, elevátorokat használunk. Az átvevő munkahelyeket porszívóval látjuk el. A padlózatot műanyaggal fedjük be. Folyamatosan korszerűsítjük a berendezéseket. A beosztásoknak magasságát 40. szélességét pedig 30 centiméterrel csökkentjük. Kisebbséjűk az emeletes székkeket, ezáltal fiziológiailag is kényelmesebb körülményeket teremtenek.

Mikorra várható a munka befejezése? — Jelenleg a technológiai tanulmánytervet készítjük. Ütemtervünk szerint a „kules átadására” 1970 közepén kerül sor. — A 72. számú hivatal korszerűsítése nagyjából hasonlóképpen történik. A hivatal a vidékre és a külföldre szóló, illetve az onnan érkező leveleket dolgozza fel. Napi forgalma: 500 000 közönséges és 30 000 ajánlott levél.

Nem túl korai-e még a kombinát felépítésével számolni?

— Mint már említettem, a hivatalok korszerűsítése bizonyos tapasztalat szerzését is szolgálja. A jól bevált berendezéseket a keleti postakombinátban is alkalmazzuk — mondja befejezésül Sídó János — a kombinát felépítésének lehetőségével már most kell foglalkoznunk. A helykijelölési tanulmányterv 1968 közepére készül el. Azt is jó előre tisztázni kellett, hogy a keleti postakombinát megvalósítása beleillik-e a MÁV fejlesztési elképzelésébe. A tervezési munkákat szakis ezután kezdhették el. S most minden azon múlik, hogy a népgazdaság és a Posta együttes erőfeszítései milyen ütemű megvalósítást tesznek lehetővé. Remélhető, hogy erre 10-15 éves távlaton belül sor is kerül. Így módon a Budapest 62., 70., 72., 78. számú postahivatalok, a KHI és a vármegyei dolgozói minden igényt kielégítő, korszerű körülmények között dolgozhatnak majd.

Macsári Károly

Az 50 százalékos utazási kedvezményről

1968. május 26-tól a szakszervezeti utalvány alapján évente egy alkalommal a feleség helyett az életjáratát is megilleti az 50 százalékos utazási kedvezmény. Január 1-től e célra tanácsai igazolás már nem szerzhető be, mivel ez az igazolás nem szerepel a hatósági bizonyítványok jegyzékében. A díjszámlási rendelkezés úgy módosul, hogy az életjárat a nevezett kedvezményt abban az esetben veheti igénybe, ha az utalvány kiállító szakszervezeti szerv az utalványon a dolgozóval együtt utazó életjáratát is név szerint feltünteti, ezt a bejegyzést külön aláírja és lebélyezi.

Területi bizottságaink, szakszervezeti tanácsaink, szakszervezeti bizottságaink tájékoztatják erről a dolgozókat is.